

รายงานการวิจัยเรื่อง

แนวทางการส่งเสริมศักยภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โดย

รศ.รังสรรค์ อักษรชาติ

ผศ.จิรภัทร ตันติพิกุล

ผศ.ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง

นายขจรเกียรติ ขุนชิต

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2558

Guidelines to Promote Research Potential of Teachers
Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of
Technology Phra Nakhon

BY

ASSOC. PROF. RANGSAN AUGSORNCHAT

ASST.PROF.JIRAPAT TANTITAWEEKUL

ASST.PROF.PONGPUN CHANKHRAJANG

MR.KHAJHONKIAET KHUNCHIT

RAJAMANGJARA PRANAKHON OF INSTITUTE UNIVERSITY

ART FACULTY

2015

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการ ทำวิจัยของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) วิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 3) เพื่อหาแนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยของคณาจารย์ คณะ ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่คณะผู้วิจัยได้ สร้างแบบสอบถามเชิงลึก เป็นรายบุคคล โดยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวม 15 คน โดยคณะผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูล เชิงคุณภาพ แล้วตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลด้วยวิธีการ สามเส้า (Triangulation Methods) คือ ความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ความแตกต่างของ เวลาที่ให้ข้อมูลและความแตกต่างของสถานที่ที่ให้ข้อมูล รวมทั้งตรวจสอบคณะผู้วิจัย ได้เก็บ ข้อมูล ตามที่ได้กำหนดไว้โดยไม่มีอคติแต่อย่างใด ผลปรากฏว่า เป็นข้อมูลที่มีความถูกต้องและ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการอ่านจับ ใจความแล้วจำแนกออกเป็นประเภท เพื่อนำมาสร้างเป็นข้อสรุป เพื่อตอบโจทย์วิจัยและ วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรค ไม่มีงบประมาณทำวิจัยที่เพียงพอ ไม่มีที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ไม่มีงบประมาณในการทำวิจัย ไม่มี ความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ วิจัยเชิงคุณภาพ ขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มีตัวอย่างผลงานวิจัย ที่มีคุณภาพ ไม่มีที่ปรึกษาที่จะให้ คำแนะนำ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยสำเร็จ ได้แก่ จะต้องมีความรู้ มีงบประมาณและมีที่ปรึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญ คอยให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาของการทำวิจัย ที่เป็นเช่นนี้ สามารถอธิบาย ได้ว่าปัจจัยที่จะส่งผลสำเร็จในการทำวิจัยนั้น ต้องมีงบประมาณสนับสนุน การทำวิจัย อย่างพอเพียง ที่มีวิจัยในศาสตร์นั้นๆ ครอบคลุมสามารถดำเนินงานวิจัยได้สำเร็จ และแนวทางใน การส่งเสริมการทำวิจัย ให้ทำวิจัยให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารต้องกำหนดเป็นนโยบายที่เป็น รูปธรรม มีงบประมาณอย่างพอเพียง ส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจ และให้รางวัลรวมทั้ง การพิจารณาความดีความชอบด้วย

คำสำคัญ 1. แนวทางการทำวิจัย 2. พลศึกษาและนันทนาการ 3. คณาจารย์
4. ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จ

ABSTRACTS

This research study is 1) study the current situation and problems in the research of the faculty Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. 2) Analyze the factors that affect the potential success of the research faculty Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. 3) To find ways to build the capacity of teachers to do research Faculty of Liberal Arts Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The qualitative research that the researchers created a questionnaire depth individually. By choosing the essentials included 15 people, the researchers collected qualitative data. Then check the integrity of data by means of a triangle (Triangulation Methods). What is the difference of the essentials. The difference in time of data and the different places that provide information. Including monitoring the research. Save data As defined without prejudice in any way the results appear. The information is accurate and aligned. So bring content analysis (Content Analysis) with reading comprehension and classified into categories. To bring a conclusion. To provide research and research objectives defined.

The results showed that The current state budget problems without doing sufficient research. No research consultants with expertise advice. There is no budget for research No knowledge of writing projects. Research Methodology. No consultants to provide advice. Factors affecting success include research. Must have knowledge a budget and a consultant with expertise. To advise the duration of the research. This is Explains the factors that affect success in doing research. Must have sufficient funding for research in science and other research teams. Ability to successfully complete the research. And ways to promote research. To do research to achieve that. Administrators need a policy that is concrete. Budget amply Encourage understanding and reward as well.

Keyword : 1. Research Guide 2. Physical Education and Recreation.
3. Teachers. 4. Success Factors

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ซึ่งคณะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ดร.ธเนศ ต่วนชะเอม อดีตผู้อำนวยการกองส่งเสริมโครงการวิจัยและกองประสานงานวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ และปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาสถาบันพัฒนานักวิจัยแห่งประเทศไทย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยจันทรเกษม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกทั้งให้การสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา ทำให้คณะผู้วิจัยสามารถทำงานวิจัยนี้ได้สำเร็จ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณกำลังใจจากเพื่อนๆ ของคณะผู้วิจัย ที่เป็นกำลังใจและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบให้กับบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณของคณะผู้วิจัยทุกท่าน และหากงานวิจัยนี้มีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้วิจัยขอน้อมรับข้อเสนอแนะและยินดีปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

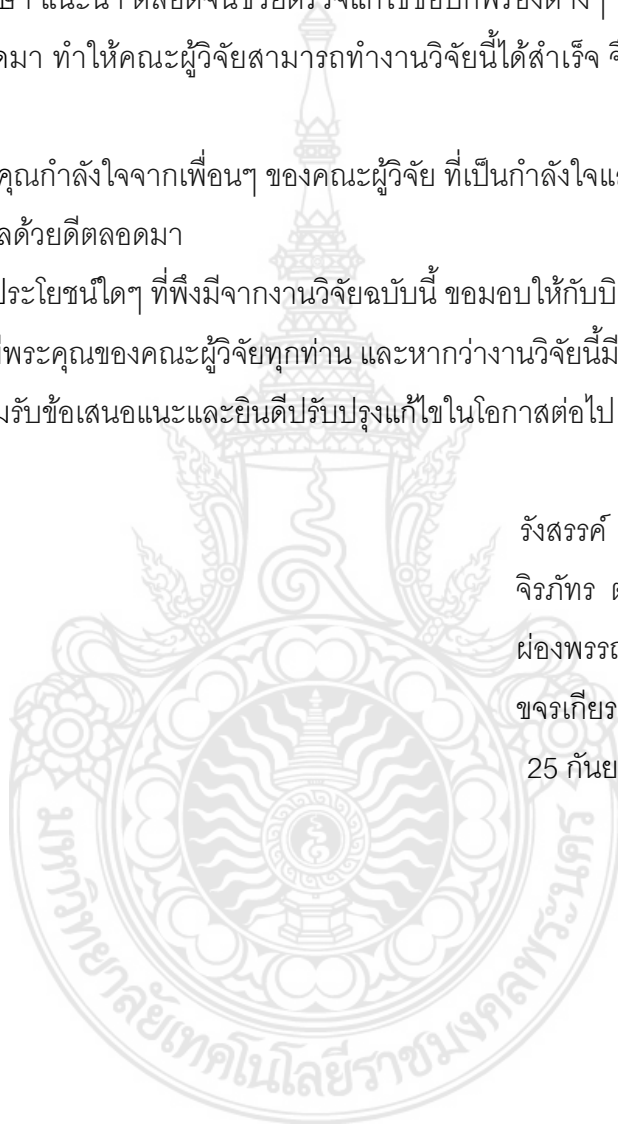
รังสรรค์ อักษรชาติ

จิรภัทร ตันติทวีกุล

ผ่องพรรณ จันท์กระจำง

ขจรเกียรติ ชุนชิต

25 กันยายน 2558

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
	1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	3
	1.2 ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
	1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
	1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย	8
	2.2 กรอบแนวความคิด	8
	2.3 แนวความคิดจากลักษณะต่าง ๆ	8
	2.4 การเชื่อมโยงแนวความคิดเพื่อให้ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการ	9
	2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย	9
	2.6 ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัย	9
	2.7 สถานภาพและอุปสรรคในการใช้ผลงานวิจัย	10
	2.8 แนวทางแก้ไข	12
	2.9 การส่งเสริมการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ	13
	2.10 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัย	14
	2.11 สภาพแวดล้อมในการทำวิจัย	14
	2.12 บทบาทและทิศทางด้านการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	15
	2.13 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ	18
	2.14 ทฤษฎีความหวังของวูม	19
	2.15 ทฤษฎีแรงจูงใจ	20
	2.16 หลักการและแนวคิดที่สำคัญ	21
	2.17 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
	2.18 บทบาทวิจัยของกลุ่มวิทยาลัยชุมชน	27

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	29
	3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
	3.2 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	30
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
	3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	30
	3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	3.6 การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล	31
	3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล	31
	3.6 การเขียนรายงานการวิจัย	31
4	ผลการวิจัย	32
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคการทำวิจัย	32
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการทำวิจัย	34
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัย	35
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	37
	5.1 สรุปผลการวิจัย	37
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย	40
	5.3 ข้อเสนอแนะ	44
	บรรณานุกรม	46
	ภาคผนวก : แบบสัมภาษณ์เชิงลึก	50
	ประวัติคณะผู้วิจัย	53

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การจัดการศึกษาของไทยได้มีวิวัฒนาการมาโดยตลอด เนื่องมาจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยภายในเกิดจากความต้องการพัฒนาสังคมให้มีความเจริญและทันสมัย และปัจจัยภายนอกเกิดจากกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง ตลอดจนการติดต่อสื่อสารกันทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวให้ทันสมัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาและทัดเทียมกับนานาประเทศ การศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การให้การศึกษาเป็นการสร้างบุคคลทุกสาขาวิชา เพื่อพัฒนาให้กับธุรกิจทุกสาขา การศึกษาช่วยให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เราจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญแก่การศึกษาเป็นอันดับแรก ด้วยการพัฒนาบุคคลโดยการให้การศึกษาเป็นการปูพื้นฐานที่สำคัญ จึงทำให้การจัดการศึกษาของไทย วิวัฒนาการเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน (อนันต์ บินรามัน, 2552) ซึ่งในสถาบันอุดมศึกษา นับว่าการวิจัยและการพัฒนาที่เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของมนุษย์มากขึ้น ขณะเดียวกันยังได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยในวันนี้จะเป็นแหล่งที่มาที่สำคัญของโอกาสต่างๆ ในวันพรุ่งนี้ หลายประเทศจึงพยายามคิดค้นประเด็นงานวิจัยใหม่ๆ ที่สำคัญของประเทศเพื่อให้งานวิจัยที่มีอยู่จะสามารถพัฒนาก้าวข้ามพรมแดนแห่งความรู้และนำมา ซึ่งประโยชน์กลับสู่ประเทศของตน (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2548 ; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) กล่าวไว้ในส่วนบทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศว่า อุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนากำลังคนและการสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบการวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในภาคการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม อย่างไรก็ตามจากผลการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยพบว่า มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาคความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากจำนวนบุคลากรการวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตร รวมทั้งการลงทุนของรัฐในกิจการวิจัยและพัฒนา ในฐานะที่อุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของอุดมศึกษาจึงขึ้นอยู่กับ การวางโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัย การจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัย นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ใหม่ ซึ่งได้มาจากการทำวิจัย ซึ่งใน หลาย ๆ ประเทศ จึงพยายามคิดค้นประเด็นงานวิจัยใหม่ๆ ที่สำคัญ ๆ เพื่อนำองค์ความรู้ใหม่ ๆ นั้นมาใช้ในการพัฒนาประเทศของตนให้

ทันกับอารยประเทศ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2548) ทำให้สถาบันอุดมศึกษา ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการวิจัยจะเห็นได้จากแนวนโยบายหรือแผนงานของหน่วยงานต่างๆ ไม่เว้นแม้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ได้ดำเนินการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ขึ้น โดยมีกรอบทิศทางและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน เพื่อให้ระดับอุดมศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2550) กล่าวไว้ในส่วนบทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศว่า อุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนากำลังคน และการสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบการวิจัยและพัฒนาเพื่อประโยชน์ในภาคการผลิตโครงสร้างพื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวมอย่างไรก็ตามจากผลการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยพบว่า มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำ ที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลก และระดับภูมิภาคความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากจำนวนบุคลากรการวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตร รวมทั้งการลงทุนของรัฐในกิจการวิจัยและพัฒนา ในฐานะที่อุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของอุดมศึกษา จึงขึ้นอยู่กับการวางโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัย การจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัยเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของโลก จึงได้ให้ความสำคัญในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการวิจัย ไปมีส่วนร่วมในยุทธศาสตร์อื่นๆ โดยมีเป้าประสงค์สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการนำเอาหลักการของการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานประจำและการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อนำมหาวิทยาลัยขอนแก่นไปสู่ “มหาวิทยาลัยที่ใช้การวิจัยเป็นฐานในการพัฒนา (Research Based University)” ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมที่จะก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของโลก 2) การสร้างบรรยากาศการวิจัยที่เอื้อต่อนักวิจัยให้สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ 3) การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย 4) การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศและภูมิภาคอย่างยั่งยืน 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการ ภาคธุรกิจ และชุมชนเพื่อนำผลการวิจัยไปสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน 6) การขับเคลื่อนโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เมื่อมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของโลก (มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการวิจัย ไปมีส่วนร่วมในยุทธศาสตร์อื่นๆ โดยมีเป้าประสงค์สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการ

นำเอาหลักการของการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานประจำ และการพัฒนาองค์ความรู้ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ยึดแนวทางของมหาวิทยาลัยวิจัย ดังเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น เพื่อใช้เป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบด้านการวิจัย มาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามแบบอย่างต่อไป มหาวิทยาลัยที่ใช้การวิจัยเป็นฐานในการพัฒนา (Research Based University)” ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ คือ 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้มีความพร้อมที่จะก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของโลก 2) การสร้างบรรยากาศการวิจัยที่เอื้อต่อนักวิจัยให้สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ 3) การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย 4) การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศและภูมิภาคอย่างยั่งยืน 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการ ภาคธุรกิจ และชุมชนเพื่อนำผลการวิจัยไปสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน และ 6) การขับเคลื่อนโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เนื่องจากคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ยังขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มีความมั่นใจในการทำวิจัย มีภาระงานสอนมาก ไม่มีเวลาในการทำวิจัย ไม่รู้หลักการการเขียนข้อเสนอของงานวิจัย ที่ถูกต้อง ไม่มีประสบการณ์การทำวิจัย เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้คณะผู้วิจัย สนใจ ทำวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมศักยภาพในการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อหาแนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้สามารถเพิ่มผลิตผลงานวิจัยและเพิ่มดัชนีชี้วัดด้านการวิจัยให้กับคณะศิลปศาสตร์และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครต่อไปในอนาคตและสอดคล้องกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่มุ่งเน้นการสร้างนักวิจัยที่มีความสามารถสูงให้สร้างปัญญาและผลิตผลงานที่มีคุณภาพสูง รับผิดชอบโดยฝ่ายวิชาการ มีเป้าหมายในการสร้างนักวิจัยอาชีพที่มีความสามารถสูงให้สร้างปัญญา และ ผลิตผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนวิจัย สามารถแข่งขันด้านการวิจัยกับคณะอื่นๆ หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. เพื่อหาแนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาและนันทนาการ สังกัด
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 15 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณาจารย์สังกัดคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 15 คน โดยใช้
การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำวิจัย ตำแหน่ง
รายวิชาที่สอน เวลาว่างในการทำวิจัย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยของคณาจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินงานวิจัย เป็นเวลา 1 ปี คือ เดือนตุลาคม 2557 – กันยายน
2558

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างศักยภาพ
ในการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร สามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิด ในเบื้องต้นโดยสอบถาม
ความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัย และแนวทางในการทำวิจัย ที่จะส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการทำวิจัย
ด้านกีฬาและนันทนาการ โดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นกรอบในการกำหนดเป็นตัวแปรอิสระและ
ตัวแปรตามในการทำวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัย หมายถึง การที่คณาจารย์ มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพในการทำวิจัย เช่น ปัจจัยด้านงบประมาณ บุคลากรที่มี
ความเชี่ยวชาญการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชา นโยบายสนับสนุนการทำวิจัย วัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมใน
การทำวิจัย เป็นต้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำผลงานวิชาการ

1. แหล่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
2. ปัจจัยด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ
3. ตัวอย่างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ
4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยจากผู้บังคับบัญชา

การทำวิจัยของอาจารย์ หมายถึง ประสบการณ์การทำวิจัย จำนวนโครงการวิจัย (เรื่อง) จำนวนผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ เป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของคณาจารย์ หมายถึง ปัจจัยที่เอื้อให้การดำเนินการวิจัย ประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ ได้แก่

ความรู้ความสามารถในการทำวิจัย หมายถึง ความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การออกแบบการวิจัย การดำเนินการวิจัย ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการ

การสนับสนุนจากผู้บริหารในการทำวิจัย หมายถึง การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับคณะ ศิลปศาสตร์และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านงบประมาณ ด้านห้องปฏิบัติการ ด้านแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และด้านระบบสารสนเทศการวิจัย เพื่อให้ให้นักวิจัยได้มีโอกาสสร้างผลงาน

แรงจูงใจในการทำวิจัย หมายถึง สิ่งผลักดันจากภายในหรือภายนอกตัวบุคคลที่กระตุ้นให้เกิด พฤติกรรมการทำวิจัย อันได้แก่ แรงผลักดันมาจากความสนใจ ความต้องการแสวงหาความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการ และข้อตกลงภาระงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทัศนคติต่อการวิจัย หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการวิจัยซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับหรือ ปฏิเสธการวิจัย

ภาระงานสอน/สัปดาห์ หมายถึง จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์รวมการคุมวิทยานิพนธ์ ตามมาตรฐานภาระงานข้าราชการสาย ก และพนักงานสายวิชาการ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แนวทาง หมายถึง ทางที่กำหนดไว้สำหรับให้คณาจารย์ดำเนินงานด้านการวิจัยทางกีฬาและ นันทนาการ ให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่าทางวิชาการ

นียมศัพท์เฉพาะ

กีฬาและนันทนาการ หมายถึง การมีกิจกรรมในการส่งเสริมในด้านการกีฬาและนันทนาการ เช่น ฟุตบอล แบดมินตัน เปตอง หมากล้อม บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ห็อกกีตเนสในการส่งเสริมการออกกำลังกาย และเพื่อส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ในคณะศิลปศาสตร์ให้มีความร่วมมือร่วมใจมากยิ่งขึ้น

คณาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งและบรรจุเข้ามาทำหน้าที่ เป็นผู้สอนนักศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

สภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัย หมายถึง การที่คณาจารย์ในปัจจุบัน มีสภาพปัญหา และอุปสรรคในการทำวิจัย ได้แก่ การขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดแรงจูงใจ ขาดนโยบาย ขาดงบประมาณ ขาดที่ปรึกษาโครงการวิจัยและขาดตัวอย่างงานวิจัยที่มีคุณภาพของแต่ละสาขาวิชา เป็นต้น

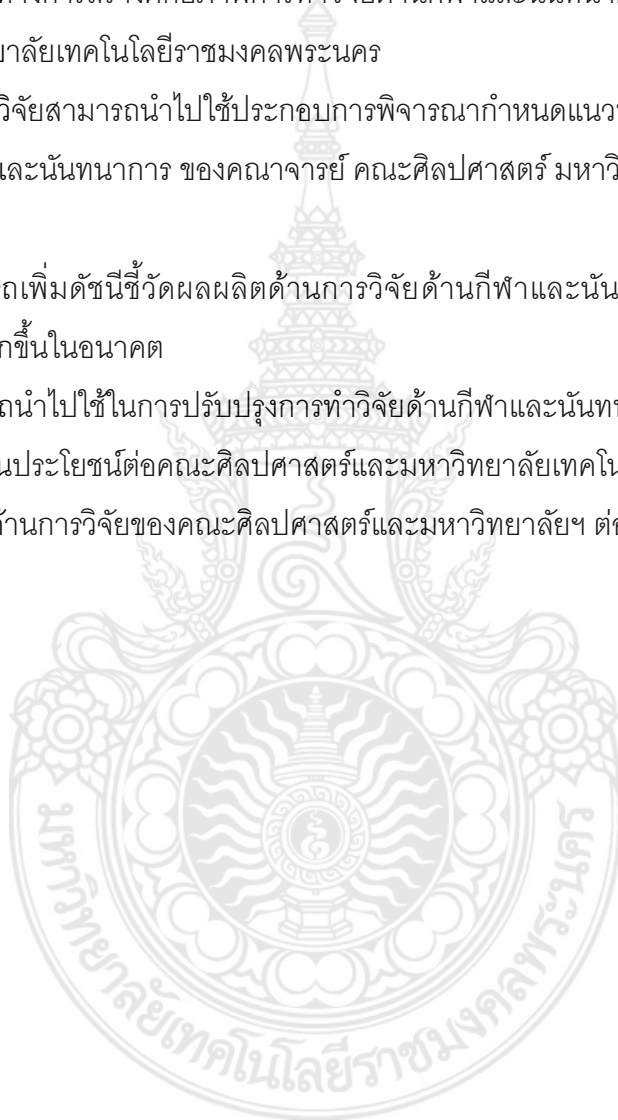
ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัย หมายถึง การที่คณาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพในการวิจัย เช่น ปัจจัยด้านงบประมาณ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชา นโยบายสนับสนุนการทำวิจัย วัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมในการทำวิจัย เป็นต้น

แนวทาง หมายถึง ทางที่กำหนดไว้สำหรับให้คณาจารย์ดำเนินงานด้านการวิจัยทางกีฬาและนันทนาการ ให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่าทางวิชาการ รวมทั้งนำไปใช้ในการพัฒนามากีฬาของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้ประสบผลสำเร็จ

การส่งเสริมศักยภาพในการทำวิจัย หมายถึง การที่คณะศิลปศาสตร์ได้มีกิจกรรมฝึกอบรมในการส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์มีความรู้มีความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัยด้านการกีฬาและนันทนาการ ที่จะกระตุ้นให้มีการทำวิจัยมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับทราบถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ ของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ได้รับทราบปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพในการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของ คณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ได้แนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการสร้างศักยภาพ การทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ ของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. สามารถเพิ่มดัชนีชี้วัดผลผลิตด้านการวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการให้กับคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มากขึ้นในอนาคต
6. สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะศิลปศาสตร์และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประกันคุณภาพด้านการวิจัยของคณะศิลปศาสตร์และมหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทำวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางหรือกลยุทธ์ในการทำวิจัย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย
2. ปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัย
3. การส่งเสริมการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ
4. ปัจจัยที่ผลสำเร็จต่อการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ
5. บทบาทและทิศทางด้านการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย
6. สภาพแวดล้อมในการทำวิจัย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2557) ได้เขียนทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัย หมายถึง ข้อความที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างข้อความคิดหรือตัวแปรหลายๆ ตัวแปร ซึ่งข้อความเหล่านี้สามารถทดสอบได้ ทฤษฎีมีความสำคัญมากต่อการสร้างกรอบแนวคิด เพราะการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้การจัดระเบียบความรู้ในเรื่องนั้นๆ ให้เป็นระบบ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าตัวแปรใดบ้างที่สำคัญและมีความหมายต่อการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น และยังช่วยในการตั้งสมมติฐานและคาดคะเนปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้

กรอบแนวคิด

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2557) ได้เขียนกรอบแนวคิด ในการทำวิจัย ต้องมีปัญหาและจะต้องมีกรอบแนวคิดในการที่จะศึกษาในเรื่องนั้น ซึ่งการที่จะมีกรอบแนวคิดได้ย่อมเกิดจากการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อดูว่าปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นอย่างไร อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดปรากฏการณ์ นั้นและเชื่อมโยงแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ เข้าด้วยกัน

แนวความคิดจากลักษณะต่างๆ ที่เหมาะสมที่สุด

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2557) ได้เขียนแนวความคิดที่มาจากทฤษฎีที่มีเนื้อหาสาระตรงกับเรื่องที่จะทำวิจัยมากที่สุด

แนวความคิดที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆที่สอดคล้องกับประเด็นที่เรากำลังจะศึกษา

แนวความคิดที่มาจากทฤษฎีที่เข้าใจง่ายที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ โดยไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากเกินไป-แนวความคิดที่มีประโยชน์ในเชิงนโยบายหรือสามารถกำหนดมาตรการต่าง ๆ ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การเชื่อมโยงแนวความคิด เพื่อให้ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการ

ตัวแปร และการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวัดตัวแปรต่างๆ เพื่อออกแบบการวิจัยที่เหมาะสม

วิธีการวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับตัวแปรที่เลือก

กรอบแนวความคิดจะช่วยในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2557) ได้เขียนกรอบแนวคิดเป็นการนำแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสิ่งศึกษามาสนับสนุนงานวิจัย เพื่อให้เห็นว่าสิ่งที่จะทำต่อไป มีที่มาอย่างไร มีทฤษฎีอะไรบ้าง ใครเคยศึกษาไว้แล้ว ได้ผลอย่างไร และ ผู้วิจัย จะศึกษา แตกต่างไปจากผู้ที่เคยศึกษาไว้อย่างไร ผู้วิจัยจะต้องผสมผสาน แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่รวบรวมมาได้ กับแนวคิดของ ผู้วิจัยเองมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัย

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2557) ได้เขียนอุปสรรคด้านการเผยแพร่งานวิจัยและการเข้าถึงด้านการสนับสนุนขององค์กร ด้านคุณภาพและความเหมาะสมของงานวิจัยที่จะนำไปใช้ และด้านพยาบาล ผู้ใช้ผลงานวิจัย ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าอุปสรรคในการทำวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลคือ การไม่มีเวลาและข้อจำกัดของพยาบาลในการรับรู้ข่าวสาร ด้านการวิจัยมีผลทำให้มีการนำผลวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติพยาบาลน้อย ดังนั้นหน่วยงานหรือองค์กรควรหาแนวทางที่ทำให้พยาบาลมีเวลาในการทำวิจัย และรับรู้ข่าวสารผลงานวิจัยได้ง่ายและสะดวกขึ้น

สถานภาพและอุปสรรคการใช้ผลงานวิจัย

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (2557) ได้เขียนอุปสรรคในการทำวิจัย จากประสบการณ์ในการทำวิจัย ประเมินผลงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ และเป็นที่ยกย่องในการทำวิจัยและวิทยานิพนธ์ของ นักศึกษานั้น ได้พบปัญหาและข้อบกพร่องในการวิจัยที่ทำนั้น สรุปไว้ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยไม่ชัดเจน ไม่ค่อยให้เหตุผลหรือข้อมูล สนับสนุนว่า ทำไมถึงทำเรื่องที่ทำวิจัย โดยเฉพาะทำไมถึงทำในสถานที่หรือพื้นที่นั้นๆ ผู้วิจัยไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องที่ทำในสถานที่นั้นๆ เพียงพอ
2. ชื่อเรื่องการวิจัยไม่ชัดเจน เช่น ชื่อเรื่องไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และ/หรือ วัตถุประสงค์การวิจัย ชื่อเรื่องแคบหรือกว้างเกินไป และไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ฯลฯ
3. วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัยไม่สอดคล้องกัน หรือเขียนไม่ถูกต้อง เช่น วัตถุประสงค์เขียนไว้ว่า “เพื่อเปรียบเทียบความเครียดของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตามกลุ่มอายุ” แต่สมมติฐานตั้งไว้ว่า “ความเครียดมีความสัมพันธ์กับอายุ” เป็นต้น
4. เขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับไม่ถูกต้อง ไม่ควรนำเอาวัตถุประสงค์การวิจัยมาเขียน ซึ่งเขียนไม่ถูกต้อง ควรเขียนว่า ผลการวิจัยที่ได้นั้นจะนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร หรือเกิดประโยชน์ ใดในหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างไรมากกว่า
5. กรอบแนวคิดการวิจัยไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นผลมาจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องไม่ดีพอ หรือทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาน้อย มักจะนำเอางานวิจัยของคนอื่นมาใช้โดย ไม่ได้ศึกษาเรื่องนั้นดีพอ จึงทำให้กรอบแนวคิดและตัวแปรที่ศึกษาไม่ชัดเจน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ ภาพรวมในการทำวิจัย ที่ทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่ชัดเจน หรือไม่เกิดประโยชน์ในการวิจัยอย่างแท้จริง
6. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยไม่มากพอ ศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาน้อย ไม่ลึกและไม่กว้างพอที่จะทำวิจัย ทำให้กรอบแนวคิด ตัวแปรที่ศึกษา และนิยามคำศัพท์ไม่ชัดเจน ทำให้งานวิจัยไม่มีคุณภาพ อีกส่วนหนึ่งใช้วิธีคัดลอกมาจากของผู้อื่น ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่ศึกษาและ ส่งผลกระทบต่อปัญหาการคัดลอกข้อมูลคนอื่น เกิดปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นด้วย
7. การกำหนดประชากรและตัวอย่างไม่ถูกต้องตามหลักการวิจัย เช่น การกำหนดประชากรที่ ศึกษาไม่เหมาะสมกับเรื่องที่ทำวิจัย การคำนวณขนาดตัวอย่างหรือวิธีเลือกตัวอย่างไม่ยึดหลักการเป็น ตัวแทนที่ดีของประชากร และมีความลำเอียงในการเลือกตัวอย่าง ฯลฯ
8. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไม่มีคุณภาพ เช่น การนำเครื่องมือการวิจัยของคนอื่นมาใช้โดย ไม่ได้คำนึงถึงบริบทของเรื่องที่ทำวิจัย หรือความเหมาะสมในการนำมาใช้ หรือไม่ได้มีการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือก่อนนำมาใช้ ฯลฯ

9. การเก็บข้อมูลไม่ถูกต้อง เช่น วิธีการเก็บไม่เหมาะสม เก็บข้อมูลได้ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์ หรือมีความลำเอียงในการเก็บข้อมูล ฯลฯ

10. การวิเคราะห์ข้อมูลไม่ถูกต้องตามหลักการ เช่น ใช้สถิติในการวิเคราะห์ที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นไปตามข้อตกลงของการใช้สถิติชนิดนั้น เช่น ข้อมูลมีความเบ้ ไม่แจกแจงแบบปกติ แต่จะทดสอบความแตกต่างของประชากรสองกลุ่มที่มีความเป็นอิสระต่อกันโดยใช้ t-test ซึ่งข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ t-test นั้น ข้อมูลต้องมีการแจกแจงแบบปกติ ควรไปใช้สถิตินอนพาราเมตริกแทน หรือต้องการทดสอบหาความสัมพันธ์ โดยต้องใช้สถิติ Correlation แต่กลับใช้สถิติ t-test ซึ่งไม่ถูกต้องตามหลักการทางสถิติ ฯลฯ

11. การนำเสนอข้อมูลหรือผลการวิจัยไม่เหมาะสม เช่น ใช้ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิในการนำเสนอไม่เหมาะสมกับผลการวิจัยที่ต้องการนำเสนอ หรือควรนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย แต่นำเสนอไม่ครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือสมมติฐานการวิจัย หรือไม่ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ฯลฯ

12. การแปลผลและอ่านผลการวิจัยไม่ถูกต้อง เช่น ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งร้อยละ 20 ตามหลักสถิติไม่ถือว่าเป็นคนส่วนใหญ่ในอาชีพนั้น ฯลฯ

13. การอภิปรายผลการวิจัยไม่ชัดเจน เช่น อภิปรายโดยใช้สามัญสำนึก ไม่นำสาระในบทที่ 2 การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการอภิปรายให้เป็นเหตุเป็นผลที่ชัดเจน ฯลฯ

14. การเขียนข้อเสนอแนะการวิจัยไม่ชัดเจน เช่น ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ไม่ได้เสนอแนะจากผลการวิจัยที่ทำ แต่เสนอแนะจากที่ตนเองคิดโดยไม่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัยที่ได้ ฯลฯ

15. การเขียนเอกสารอ้างอิงแทรกในเนื้อหาและการเขียนบรรณานุกรมไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น ไม่อ้างอิงแทรกในเนื้อหาที่ได้นำหรือคัดลอกของคนอื่นมาใช้ วิธีการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามเนื้อหาที่นำมาอ้างอิง ฯลฯ

16. การเขียนรายงานไม่ถูกต้องตามหลักการเขียน เช่น เขียนรายงานไม่ถูกต้องตามแบบฟอร์มที่หน่วยงานกำหนดไว้ หรือไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนรายงานการวิจัย ฯลฯ

สรุปว่าปัญหาและข้อบกพร่องที่พบในการทำวิจัยดังกล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถช่วยให้ผู้ที่ทำวิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและข้อบกพร่องในการทำวิจัย จะได้หาแนวทางแก้ไขก่อนที่จะเกิดปัญหา เพื่อให้งานวิจัยที่มีคุณภาพ และสามารถเผยแพร่งานได้อย่างเต็มภาคภูมิ

ข้อเสนอแนะ หากผู้ทำวิจัยไม่มีความรู้ดีพอที่จะทำวิจัย ควรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และปรึกษาผู้รู้ในขณะทำวิจัย จะช่วยทำให้การทำวิจัยประสบความสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ๆ

สรุปว่าอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทำวิจัยและมาตรการในการแก้ไข การทำวิจัย ต้องไม่มีอคติในการทำวิจัย และหลีกเลี่ยงความคลาดเคลื่อน ที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย นั้นให้มากที่สุด เพื่อให้ผลการวิจัยใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยใช้รูปแบบการวิจัย, ระเบียบวิธีวิจัย และสถิติที่เหมาะสม

แมคลีน (McLean, 1995) กล่าวเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการไว้หลายประการ อาทิเช่น ปัญหาการเลือกวิธีการที่ใช้ในการวิจัยระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทักษะในการทำวิจัยของอาจารย์ วิธีการที่พัฒนาความสามารถในการทำวิจัยของอาจารย์ การอ้างอิงผลสรุปจากการวิจัย และจรรยาบรรณของการทำวิจัยกับนักเรียน นักศึกษา

แนวทางการแก้ไข ควรอ่านและศึกษาการวิจัยหลาย ๆ ตัวอย่าง ก่อนทำวิจัย

สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิกม (2548) ได้สรุปอุปสรรคในการวิจัยที่สำคัญ ไว้ดังนี้

1. ขาดนักวิจัยที่มีคุณภาพ นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งเป็นกำลังหลัก 16,351 - 19,115 คน สามารถผลิตผลงานวิจัยในเกณฑ์ดี ดีมาก และดีเด่นได้เพียงร้อยละ 5.6 , 0.6 และ 0.1 เท่านั้น
2. ผู้บริหารขาดความสามารถในการบริหารจัดการและไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย
3. มีแหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัยน้อย
4. นักวิจัยมีภาระงานอื่นที่ต้องปฏิบัติมากทำให้ไม่มีเวลาสำหรับทำวิจัย
5. ขาดผู้ช่วยงาน ทรัพยากรสนับสนุนการวิจัย และมีปัญหาขาดความร่วมมือในการวิจัย

แนวทางการแก้ไข

สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิกม (2548) ได้สรุปแนวทางแก้ไขปัญหาการทำวิจัยไว้ดังนี้

1. กำหนดนโยบาย ทิศทาง เป้าหมายหลัก และแผนงานวิจัยระดับชาติที่ชัดเจนและเป็นเอกภาพ
2. สนับสนุนองค์กรจัดสรรทุนอย่างจริงจังให้มีความเป็นอิสระ มีความหลากหลายในทางปฏิบัติเพื่อให้การจัดสรรทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลของงานวิจัยที่มีคุณภาพ
3. ต้องมีมาตรการการสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพควบคู่ไปกับงานวิจัยของชาติ

4. ระดมทุนและทรัพยากรทั้งภาครัฐและเอกชน มีมาตรการจัดสรรทุนและทรัพยากรที่ดี เพื่อให้ผลิตผลงานวิจัยที่ได้คุณภาพ

5. มีมาตรการสร้างความเข้มแข็งให้แก่หน่วยงานวิจัยเฉพาะทาง

สรุปการแก้ไขปัญหาการทำวิจัย ต้องหลีกเลี่ยงการใช้ข้อดี และความคลาดเคลื่อน ที่อาจจะเกิดขึ้น จากการวิจัยนั้น ให้มากที่สุด เพื่อให้ผลการวิจัย ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยใช้รูปแบบ การวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และสถิติที่เหมาะสม ต้องหามาตรการในการแก้ไข อุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ หวังว่าจะสามารถ ป้องกันข้อดี อันอาจจะเกิดขึ้นจาก co-intervention ไปได้ระดับหนึ่ง

การส่งเสริมการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (5) ระบุให้ผู้สอนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และมาตรา 30 ให้ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา นอกจากนี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 ได้เน้นให้มีการพัฒนา 4 ด้าน คือ ให้มีการพัฒนา คุณภาพการศึกษายุคใหม่ พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการยุคใหม่ ให้สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้กำหนดวิสัยทัศน์ด้านการวิจัยในภาพรวมของประเทศ คือ “ประเทศไทยมีการวิจัยที่มี คุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่สมดุลยั่งยืน” โดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัย ของประเทศให้สูงขึ้น และยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คือ การสร้างศักยภาพ และความสามารถเพื่อการพัฒนาสังคม พัฒนาด้านวิทยาการทรัพยากรบุคคล, และ 5) การบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย ทรัพยากรและภูมิปัญญาของประเทศ สู่การใช้ประโยชน์ด้วยยุทธวิธี ที่เหมาะสม โดยใช้ทรัพยากรและเครือข่ายวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม” จึงเป็น บทบาทและภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการจัดการศึกษา การศึกษา ค้นคว้าและวิจัย เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ มาปรับปรุงและพัฒนางานด้านการศึกษา ครอบคลุมเป้าหมายในการให้บริการด้านโอกาสทางการศึกษา คุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่ผลสำเร็จต่อการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ

อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ (2554) ได้สรุปปัจจัยที่ผลสำเร็จต่อการทำวิจัยด้านกีฬาและ นันทนาการ การวิจัยและพัฒนาที่สร้างองค์ความรู้ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน กล่าวคือ 1) มีหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยในโครงการสร้างการบริหารงาน เพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับ

งานวิจัยและสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย 2) มีบรรยากาศการวิจัยที่เอื้อให้บุคลากรสายผู้สอน สายสนับสนุนตลอดจนนักศึกษาสามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ 3) มีพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของบุคลากรทั้งสายผู้สอน สายสนับสนุน ตลอดจนนักศึกษา 4) มีการนำผลจากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและภูมิภาคอย่างยั่งยืน 5) มีผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์และ/หรือเผยแพร่ในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น 6) มีอาจารย์ที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ และ 7) เป็นศูนย์กลางในการพัฒนางานวิจัยด้านภาษา สังคมและพหุวัฒนธรรมในอนุภูมิภาคผู้นำโขงและนานาชาติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัย

อุดมลักษณ์ บำรุงญาติ (2554) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัย คือ

1. การบริหารเวลา
2. การทำงานร่วมกับกลุ่มผู้สนใจหัวข้อหรือการวิจัยในแนวเดียวกัน(Cluster)
3. ความต้องการ Editor ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้สถิติการวิจัย
4. ความสะดวกในการขอจริยธรรมในคน ซึ่งขณะนี้คณะ กำลังดำเนินการจัดตั้งกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนอยู่
5. มีการอบรมข้อมูล และความรู้ใหม่ๆด้านการวิจัยให้กับอาจารย์
6. ระบบสนับสนุนในการทำวิจัย เช่น แหล่งข้อมูล
7. โครงการวิจัยที่อาจารย์ริเริ่มทำ
8. การให้ทุนในการทำวิจัยมากขึ้น และอำนวยความสะดวกเรื่องทุนวิจัยทั้งในและนอกคณะ
9. สร้างระบบการวิจัยที่ดี เช่น มี Mentor และ Consult

สภาพแวดล้อมในการทำวิจัย

สภาพแวดล้อมในการทำวิจัยต้องมีองค์ประกอบดังนี้

(<http://www.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/advisor/main.php?filename=factory1>)

1. มีความสุขกาย สบายใจ
2. มีผลงานดี มีความมั่นคงในอาชีพ
3. ได้รับค่าตอบแทน และสวัสดิการที่ดี
4. มีความสัมพันธ์ และได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน
5. มีความรู้ในการสร้างเสริมสุขภาพที่ได้จากที่ทำงาน สามารถนำไปเผยแพร่ต่อบุคคลในครอบครัว และชุมชนได้

สิ่งแวดล้อม” หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของมนุษย์ สิ่งแวดล้อมอาจจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ บางชนิดก็มองเห็นได้ด้วยตาเปล่าและบางชนิดอาจต้องใช้เวลาขยายหรือใช้เครื่องมือพิเศษตรวจดูจึงจะเห็น เช่น ที่อยู่อาศัย อากาศ น้ำ อาหาร เชื้อโรค แมลง และสัตว์ต่างๆ เป็นต้น สำหรับ **“สิ่งแวดล้อมการทำงาน”** โดยทั่วไปจะหมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบตัวผู้ประกอบอาชีพหรือคนงานในขณะทำงาน อันอาจรวมถึง เครื่องจักรกล อุปกรณ์ เครื่องมือ อากาศที่หายใจ แสงสว่าง ความสั่นสะเทือน รังสี ความร้อน ความเย็น ก๊าซ ไอสาร ฝุ่น ละออง และสารเคมีอื่น ๆ และยังรวมถึงเชื้อโรคและสัตว์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึง สภาพการทำงานที่ซ้ำซาก การเร่งรีบทำงาน การทำงานเป็นผลัดหมุนเวียนเรื่อยไป สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทนและชั่วโมงการทำงาน เป็นต้น ความไม่เหมาะสมของสิ่งแวดล้อมการทำงาน นับว่าเป็นปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการก่อให้เกิดการประสบอันตรายจากการประกอบอาชีพ เช่นเดียวกัน ปัจจัยสิ่งแวดล้อมการทำงานที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้ปฏิบัติงานในขณะทำงานนั้น แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางเคมี ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ในการทำงานนั้นอาจจะมีผลจากการเกี่ยวข้องจากสิ่งแวดล้อม 4 ประการ แต่จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะงาน ทำให้มีผลต่อด้านสุขภาพและด้านจิตใจ ปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพชีวิต

บทบาทและทิศทางการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2550) ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศที่สำคัญ รวมทั้งการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ให้เกิดขึ้นอันจะเป็นการเพิ่มพูนขีดความสามารถทางวิชาการระดับสูงในสาขาวิชาการต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือและฐานกำลังอำนาจทางความรู้ ความคิด และเทคโนโลยีระดับสูง เมื่อพิจารณาภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ 4 ประการ คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จะเห็นว่า การสอนเป็นภารกิจหลักและกระทำอย่างต่อเนื่องในระยะแรก คือเน้นการรักษาและการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ต่อมาได้ขยายบทบาทเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการค้นคว้าแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ให้กับสังคม นอกจากนี้ยังจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศให้เอื้อต่อการแสวงหาค้นคว้าวิจัยของนักวิชาการ อาจารย์ หรือนักวิจัยที่อยู่ในสถาบันนั้นๆ โดยให้มีผลต่อเนื่องถึงอนาคตในการบุกเบิกคิดค้น แสวงหาความรู้อย่างไม่หยุดยั้ง ทั้งนี้เพื่อแสดงว่า สถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นแหล่งสะสมความรู้ของมนุษยชาติ ทำหน้าที่อนุรักษ์ ถ่ายทอด และขยายองค์ความรู้ให้กับสังคมตลอดไป

จรัส สุวรรณเวลา (2548) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันถือว่า การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา เพราะการวิจัยเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การบุกเบิกและแสวงหาความรู้ที่มีคุณค่าต่อสังคม ทำให้บุคลากรของสถาบันการศึกษาก็ได้เพิ่มพูนสติปัญญาและสามารถถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ ตรงตามความต้องการของสังคม การวิจัย จึงมีบทบาทอย่างยิ่งในสถาบันอุดมศึกษาไทย และจรัส สุวรรณเวลาได้กล่าวถึงบทบาทของการวิจัยในประเทศ 5 ด้าน ดังนี้

1. การวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ ที่จำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาประเทศ ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาและในการพัฒนาประเทศ การรู้สาเหตุของปัญหาและลำดับความสำคัญของปัญหาแต่ละเรื่องแต่ละด้าน การรู้ทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหา ข้อดี ข้อเสียของ แต่ละทางเลือก การปฏิบัติ ในการแก้ปัญหาให้เป็นผลการแก้ปัญหาในขั้นตอนการปฏิบัติ การประเมินผลการปฏิบัติ ตลอดจนการปรับกลไกหรือวิธีการในการแก้ปัญหาให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ประสบผลสำเร็จ

2. การวิจัยเพื่อจัดการความรู้ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว ความรู้ยังมีลักษณะคล้ายสิ่งมีชีวิตคือ เกิดใหม่ได้ ใช้งานได้ และดับได้ ความรู้บางอย่างที่ใช้ได้อยู่ในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการวิจัยทั้งการวิจัยเอกสารหรือวิจัยข้อมูล

3. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้วยวิธีการสร้างสมรรถนะในการหา เลือกรักษา และใช้ความรู้ การสอนทั้งในระดับพื้นฐานและระดับอุดมศึกษานั้น การบรรยายต้องไม่ใช่วิธีหลักที่ผู้เรียนเพียงฟัง จด และท่องจำข้อความจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจ และรู้เท่าทันความรู้ การเรียนด้วยตนเองที่อาศัยการสืบสอบและค้นคว้านอกตำราเรียนด้วย โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการค้นหา ตีค่าและเลือกเชื่อการศึกษาด้วยการวิจัยเป็นฐานจะช่วยให้ได้บุคคลที่มีวิจรรณญาณสามารถคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมได้เมื่อไปปฏิบัติงานใดๆ ก็สามารถติดตามและใช้ความรู้ที่ทันสมัยได้

4. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างพลัง ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ หากเรียนรู้และใช้กระบวนการวิจัยก็จะสามารถประเมินงานของตนเอง มีความคิดริเริ่มและนวัตกรรมในการปรับปรุงงานของตนเอง เป็นพลังในการทำให้สามารถปฏิบัติงานของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

5. การวิจัยเป็นเครื่องยกระดับขีดเคลื่อนการแข่งขัน การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับชาติ ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล หากประเทศไทยมีระบบการศึกษาที่ดี ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือสร้างทรัพยากรบุคคลให้เป็นผู้มีปัญญาและความสามารถ ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม มีองค์กรที่เรียนรู้ มีการวิจัยและพัฒนา สร้างผลผลิต

ที่มีความใหม่มีคุณภาพดีขึ้นกว่าผลผลิตเดิมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สามารถใช้และสร้างเทคโนโลยีขั้นสูง และใช้ภูมิปัญญาไทยได้อย่างเหมาะสม

วันชัย ศิริชนะ (2554) ได้สรุปว่าสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในการสร้างความรู้ บทบาทในการสร้างคุณลักษณะของคน บทบาทในการสร้างความสามารถในการจัดการความรู้ และบทบาทของการเป็นเครื่องมือในการสร้างพลัง ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมาสถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการชี้นำสังคมและสังคมโดยทั่วไปให้ความสำคัญกับสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นผู้สร้างผลิตบุคลากรที่มีคุณค่า มีคุณภาพให้ออกมาเป็นกำลังสำคัญของประเทศต่อไปในอนาคต

สรุปว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงที่มุ่งพัฒนาคนเพื่อเข้าสู่วิชาชีพต่างๆ มีหน้าที่ผลิตบุคลากร ให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการมุ่งเน้นที่จะพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นอันจะเป็นการเพิ่มพูนขีดความสามารถทางวิชาการระดับสูงในสาขาวิชาการต่างๆ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อเป็นเครื่องมือและฐานกำลังอำนาจทางความรู้ ความคิด และการใช้เทคโนโลยีระดับสูงในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองทัดเทียมนานาประเทศในโลกต่อไปในอนาคต

จรัส สุวรรณเวลา (2545) ได้กล่าวถึงบทบาทของการวิจัยในประเทศ 5 ด้าน ดังนี้

1. การวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ที่มีความจำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ขององค์กร
2. การวิจัยเพื่อจัดการความรู้ ที่มีจำนวนมากหลายสาขาวิชา ที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว
3. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษา ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ สามารถสร้างสมรรถนะในการสรรหา การเลือกพิจารณาและใช้ความรู้ในการพัฒนาองค์กร
4. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างพลัง ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ หากเรียนรู้และใช้กระบวนการวิจัยก็จะสามารถประเมินงานของตนเอง มีความคิดริเริ่มและนวัตกรรมในการปรับปรุงงาน
5. การวิจัยเป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนการแข่งขัน การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับชาติ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ

ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow) นักจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากแรงจูงใจภายในตัวเอง มนุษย์แต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตนเองเพราะพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลจากการรับรู้ที่บุคคลนั้นมีต่อโลก การแสดงเอกลักษณ์จึงเป็นการรับรู้ปรากฏการณ์ในโลกแห่งตน ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลจึงสะท้อนถึงการมองโลกของแต่ละบุคคล และมนุษย์มีแนวโน้มว่าจะเจริญไปสู่ความมีวุฒิภาวะโดยสมบูรณ์ และแรงจูงใจที่แตกต่างกันทำให้มีบุคลิกภาพที่ต่างกัน Maslow สร้างทฤษฎีลำดับขั้นของแรงจูงใจ โดยกล่าวว่าแรงจูงใจของบุคคลมีลำดับขั้นตอน 5 ขั้นด้วยกัน ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานคือ แรงจูงใจปรารถนาด้านสรีระวิทยา ขั้นความปลอดภัย ขั้นการต้องการกลุ่ม สมาคม ขั้นความต้องการชื่อเสียง ไปจนถึงขั้นสุดท้ายหรือขั้นสูงสุด คือ แรงจูงใจที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

โดย Maslow กล่าวว่าแรงจูงใจลำดับขั้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาไปตามลำดับขั้น และเขาเชื่อว่าบุคคลทุกคนมีพื้นฐานจิตใจที่ดีมาตั้งแต่แรกเกิด ต้องการทำสิ่งที่ดีจนถึงขั้นสูงสุดของความเป็นมนุษย์ คือ ขั้นสูงสุด อย่างไรก็ตามบุคคลอาจไม่สามารถทำได้ เพราะอิทธิพลของสังคม หรือปัจจัยต่าง ๆ รุมเร้า แต่การที่บุคคลได้พัฒนาความสามารถของตน ก็เท่ากับเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพด้วย

มาสโลว์ (Maslow, 1970, pp. 80-91) เน้นว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการที่จะบรรลุถึงขีดสูงสุดของศักยภาพ (Potentia) ความต้องการสูงสุดนั้น มาสโลว์ เรียกว่า ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization)

ทฤษฎีการจูงใจ (Motivation Theory) ได้อธิบายเกี่ยวกับสภาวะของบุคคลที่พร้อมที่จะสนองความต้องการ หากสิ่งนั้นมีอิทธิพลสำหรับความต้องการของเขา ทฤษฎีการจูงใจที่สำคัญคือ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Growth Motivation) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายความต้องการของบุคคลที่พยายามแสวงหาวิธีการสนองความต้องการให้กับตนเอง และคนเรามีความต้องการหลายด้าน มาสโลว์ได้จัดลำดับความต้องการไว้เป็นลำดับ 5 ขั้น มีดังนี้คือ

1. ความต้องการทางสรีระวิทยา (Physiological Need) เป็นความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการเพื่อจะอยู่รอดของมนุษย์ ถ้าความต้องการพื้นฐานที่สุดนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง ร่างกายของมนุษย์ก็ไม่สามารถทำงานได้ หรือไม่สามารถทำงานได้ดี อากาศ น้ำ อาหาร เป็นสิ่งที่ร่างกายต้องการเพื่อให้ในกระบวนการสร้างและสลาย เพื่อให้มนุษย์สามารถมีชีวิตอยู่ได้ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและ ที่พัก เช่น อาหาร การพักผ่อน การรักษาสภาวะสมดุลภายในร่างกาย (Homeostasis)

2. ความต้องการเกี่ยวกับความปลอดภัย เป็นความต้องการทางกายภาพได้รับการตอบสนองในระดับที่พอเพียง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจะมีอิทธิพลกับพฤติกรรม ถ้าไม่มีความปลอดภัยทางกายภาพ เช่น อาชญากรรม สงคราม การก่อการร้าย ภัยพิบัติธรรมชาติ หรือ ความรุนแรงในครอบครัว คนอาจมีอาการของความผิดปกติที่เกิดหลังความเครียดที่สะเทือนใจ (post-traumatic stress disorder) และอาจมีส่งผ่านความเครียดนี้ไปยังคนรุ่นหลังได้ ความมั่นคงด้านสวัสดิการ การคุ้มครอง การช่วยเหลือจากผู้อื่น (Safety Need)

3. ความต้องการเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ การเข้าหมู่การเข้าพวก ครอบครัวยุติเพื่อนร่วมงาน (Belongingness Needs)

4. ความเคารพนับถือ มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะได้รับการนับถือและเคารพให้เกียรติ ความเคารพนับถือแสดงถึงความต้องการของมนุษย์ที่จะได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าโดยคนอื่น คนต้องการที่จะทำอะไรจริงจังเพื่อจะได้รับการยอมรับนับถือ มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะได้รับการนับถือและเคารพให้เกียรติ ความเคารพนับถือแสดงถึงความต้องการของมนุษย์ที่จะได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าโดยคนอื่น คนต้องการที่จะทำอะไรจริงจังเพื่อจะได้รับการยอมรับนับถือและต้องการจะมีกิจกรรมที่ทำให้รู้สึกว่าเขาได้มีส่วนร่วมทำประโยชน์ เพื่อจะรู้สึกว่ามีคุณค่า การขาดความต้องการเหล่านี้ อาจทำให้ความรู้สึกต่ำต้อย อ่อนแอ และช่วยตัวเองไม่ได้ หมดหนทาง มาสโลว์ได้หมายเหตุไว้ว่าการแบ่งชั้นความต้องการความเคารพนับถือระดับล่างกับสูงนี้เกี่ยวข้องกันมากกว่าที่จะเป็นการแบ่งแยกกันอย่างชัดเจน

5. ความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิต เป็นความต้องการเกี่ยวกับ ศักยภาพสูงสุดของบุคคล และการตระหนักถึงศักยภาพนั้น มาสโลว์อธิบายว่านี่คือความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นมากกว่าที่เขาเป็นอยู่ เป็นความปรารถนาที่จะเป็นทุกอย่างที่เขาจะสามารถเป็นได้ เพื่อที่จะเข้าใจความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิตได้ใจ ความต้องการความสมบูรณ์ของชีวิตได้ บุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการอื่นๆ (กายภาพ ความปลอดภัย ความรัก ความเคารพนับถือ) อย่างดี

ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (Vroom's Expectancy Theory)

ทฤษฎีความคาดหวังถูกนำเสนอโดย (Victor Vroom, 1964, pp. 91-103) ได้เสนอรูปแบบของความคาดหวังในการทำงานซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในการอธิบายกระบวนการจูงใจของมนุษย์ในการทำงานโดย (Vroom, 1964, pp. 91-103) มีความเห็นว่าการที่จะจูงใจให้พนักงานทำงานเพิ่มขึ้นนั้นจะต้องเข้าใจกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของบุคคลก่อน โดยปกติเมื่อคนจะทำงานเพิ่มขึ้นจากระดับปกติเขาจะคิดว่าเขาจะได้อะไรจากการกระทำนั้นหรือการคาดคิดว่าอะไรจะเกิดขึ้นเมื่อเขาได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างในกรณีของการทำงาน

ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer

ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer (อ้างอิงใน สมศิริ ยังเฟื่องมนต์, 2549, หน้า 71-79) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ไม่คำนึงถึงขั้นความต้องการว่าต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง และความต้องการหลายๆอย่างอาจเกิดขึ้นพร้อมกันได้ ความต้องการตามทฤษฎี ERG จะมีน้อยกว่าความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence Needs (E)) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมสูงสุด ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกายบวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการในด้านนี้ได้ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีเงินโบนัส รวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรม มีการทำสัญญาว่าจ้างการทำงาน เป็นต้น

2. ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness Needs (R)) เป็นความต้องการที่จะให้และได้รับไมตรีจิตจากบุคคลที่แวดล้อม เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอกด้วย เช่น การจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth Needs (G)) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่ำสุดประกอบด้วยความต้องการการยกย่องบวกด้วยความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พนักงานพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าด้วยการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานกว้างขึ้น โดยมีหน้าที่การงานสูงขึ้น อันเป็นโอกาสที่พนักงานจะก้าวไปสู่ความสำเร็จ

4. ความต้องการเกี่ยวกับเกียรติยศ ชื่อเสียง การยกย่องนับถือและการยอมรับจากสังคม (Esteem Needs)

5. ความเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization) ชื่อสัตย์ต่อตนเอง ประพฤติปฏิบัติในแนวทางที่เหมาะสม กระทำสิ่งต่างๆตามความสามารถของตน

มาสโลว์ ได้อธิบายให้เห็นเพิ่มเติมว่า ความต้องการของคนเราตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 4 นั้นเป็น ความต้องการที่จำเป็น ซึ่งคนเราจะขาดไม่ได้และทุกคนจะพยายามแสวงหาเพื่อสนองความต้องการ นั้นๆ ส่วนลำดับความต้องการที่ 5 ถึง 7 นั้น เป็นแรงจูงใจที่มากกระตุ้นให้บุคคลแสวงหาต่อไป เมื่อ สามารถสนองความต้องการพื้นฐานได้สำเร็จเป็นลำดับแล้ว

หลักการและแนวคิดที่สำคัญ

การจูงใจเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผลักดันให้บุคคลปฏิบัติ กระตือรือร้น และความปรารถนา ที่จะร่วมกิจกรรมต่างๆ เพราะการตอบสนองใดๆ จะเป็นผลเพื่อลดความตึงเครียดของบุคคลที่มีต่อความต้องการนั้นๆ ดังนั้นคนเราจึงดิ้นรน เพื่อให้สัมพันธ์กับความต้องการที่เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีก โดยที่การเรียนรู้ เป็นผลจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า สิ่งเร้าในกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องอาศัยการจูงใจ

ทฤษฎีหลักการและเหตุผล (The Rational- Comprehensive Theory) ทฤษฎีนี้มีทัศนะ พื้นฐานมาจากแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับเหตุผลในการตัดสินใจของบุคคลและทฤษฎี เกี่ยวกับการตัดสินใจที่พิจารณาจากความสมเหตุสมผล ซึ่งพัฒนาโดยนักคณิตศาสตร์ (mathematicians) นักจิตวิทยา (psychologists) และนักสังคมศาสตร์อื่นๆ (social scientists) ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (Downs, 1957) เพราะทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล มุ่งเน้นการตัดสินใจเพื่อประโยชน์ตนเองของปัจเจกบุคคล แต่ทฤษฎีหลักการเหตุผลมุ่งเน้น การตัดสินใจเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์สูงสุด ไม่ว่าจะ เป็นของบุคคลหรือขององค์การ (Anderson, 1994, 122)

ทฤษฎีหลักการเหตุผล

ทฤษฎีหลักการเหตุผลประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ (Anderson, 1994, 112)

ประการแรก ผู้ตัดสินใจต้องเผชิญกับปัญหาที่สามารถจำแนกออกจากปัญหาอื่นได้หรือ อย่างน้อยที่สุดก็สามารถพิจารณาเปรียบเทียบกับปัญหาอื่นได้อย่างมีความหมาย

ประการที่สอง ผู้ตัดสินใจมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าประสงค์ (goals) ค่านิยม (values) หรือวัตถุประสงค์ (objectives) ที่ผู้ตัดสินใจจะต้องคำนึง และสามารถทำให้การพิจารณา ปัญหา มีความชัดเจนและจัดลำดับตามความสำคัญของแต่ละกรณี

ประการที่สาม การตรวจสอบทางเลือกต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน

ประการที่สี่ การตรวจสอบผลลัพธ์ทั้งด้านต้นทุน (cost) ผลประโยชน์ (benefits) ข้อ ได้เปรียบ (advantages) และข้อเสียเปรียบ (disadvantages) ที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจเลือก ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง

ประการที่ห้า การเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นของทางเลือกแต่ละทางเลือก

ประการสุดท้าย ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกและผลลัพธ์ของแต่ละทางเลือกที่จะต้อง
ตอบสนองเป้าประสงค์ ค่านิยม หรือวัตถุประสงค์สูงสุดขององค์การ

คิตต์ (Kiss 1973, 101 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2553, 102) กล่าวว่าแรงจูงใจ (Motives) มาจากคำว่ากริยาในภาษาละตินว่า “Movere” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “to move” มีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ” แรงจูงใจใช้กันมากใน วงการศึกษาผู้ใหญ่ทุก ๆ โครงการ เพราะที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ” แรงจูงใจใช้กันมากในวงการศึกษาผู้ใหญ่ทุก ๆ โครงการเพราะเชื่อว่าจะจะทำให้การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ได้ผลดี นอกจากนี้แรงจูงใจยังเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้ (Lovell 1980, 109 อ้างถึงใน สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2553, 103)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริโรจน์ ผลพันธิน (2548) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า การบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา ต่างประสบปัญหาที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน นั่นคือ นโยบายการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษายังขาดความชัดเจนในทิศทาง ผลงานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ ต่อการพัฒนาประเทศน้อย การบริหารด้านทรัพยากรบุคคล มีการขาดแคลนนักวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยเฉพาะนักวิจัยที่สามารถทำวิจัยในระดับลึก ด้านงบประมาณได้รับการจัดสรรจากรัฐ อย่างไม่เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณมีความล่าช้ายุ่งยาก และไม่ทันต่อความต้องการ ในการนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอุปกรณ์เครื่องมือการวิจัยไม่เพียงพอ จากผลการวิจัยได้เสนอรูปแบบ การบริหารงานวิจัยในอนาคต ดังนี้ 1) ด้านนโยบาย รัฐควรส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยทุกประเภท สนับสนุนความเชื่อมโยงของระบบวิจัยให้มากกว่าปัจจุบัน ควรจัดทำแผนแม่บทการวิจัย ระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบายให้สถาบันมีความเชี่ยวชาญด้านการ วิจัยเฉพาะทาง 2) ด้านการจัดรูปองค์กร ควรผสมผสานระหว่างรูปแบบเครือข่ายกับแบบยึดหยุ่น มีสายบังคับบัญชาที่สั้น เน้นความคล่องตัวและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ 3) ด้านทรัพยากรบุคคล ควรสร้างและพัฒนาทั้งนักวิจัยที่มีตำแหน่งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งนักวิจัย และนักศึกษาใน บัณฑิตศึกษา 4) ด้านงบประมาณ ควรใช้ระบบคุณธรรม เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการทำวิจัย โดย เน้นผลลัพธ์ที่ได้จากผลงานวิจัยเป็นหลัก 5) ด้านคุณภาพงานวิจัย ควรให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่

สังคมหรือใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยให้มากขึ้น ควรมีหน่วยงานจัดการดูแลทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานวิจัย 6) ด้านความเชื่อมโยงของระบบวิจัย ควรมีการจัดตั้งสถาบันวิจัยเฉพาะทางจัดตั้งหน่วยงานเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม 7) ด้านความร่วมมือทางวิจัย ควรทำวิจัยแบบคณะวิจัยในรูปแบบเครือข่ายวิจัย ให้เครือข่ายวิจัยใช้ทรัพยากรวิจัยร่วมกันให้มากที่สุด

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทและศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเข้าสู่ทศวรรษที่ 21

พบว่า สถาบันทรัพยากรมนุษย์ได้ระบุว่าศักยภาพ 7 ด้านที่สำคัญที่จะนำมหาวิทยาลัยให้มีบทบาทในเรื่องการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติได้อย่างสมบูรณ์ต้องประกอบด้วย 1) คุณภาพของอาจารย์ 2) หลักสูตรที่เหมาะสม 3) คุณภาพของการวิจัย 4) ความเป็นสากลของมหาวิทยาลัย 5) การประกันคุณภาพ 6) ความคุ้มค่าของการลงทุน 7) ความเสมอภาคในการศึกษา โดยองค์ประกอบศักยภาพด้านคุณภาพของการวิจัย มีตัวบ่งชี้ดังนี้ คือ ตีพิมพ์ในวารสารที่เป็นที่ยอมรับในประเทศและต่างประเทศ เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่น แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงและพัฒนาต่อไปได้

สินธวา คามดิษฐ์ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผลวิจัย พบว่า บทบาทสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการบุกเบิกแสวงหาและสร้างองค์ความรู้ และนำผลไปใช้ประโยชน์ทั้งในวงวิชาการและสังคม แต่จากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันพบว่า สถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย มีจำนวนงานวิจัยค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากขาดนโยบายที่ชัดเจน ขาดแคลนนักวิจัยที่มีคุณภาพ ขาดงบประมาณ และทรัพยากรในการวิจัย แนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ที่สถาบันต่างสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสถาบัน คือ ตัวแบบ 2P4M ซึ่งหมายถึง 1) มีนโยบาย (Policy : P1) ที่ชัดเจน 2) มีแผนงาน (Plan : P2) ที่สอดคล้องกับนโยบาย และสามารถนำไปปฏิบัติได้ 3) มีบุคลากรวิจัย (Man : M1) ที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะผลิตผลงานวิจัยคุณภาพ 4) มีงบประมาณ (Money : M2) ที่เพียงพอและมีช่องทางแสวงหาจากภายนอก 5) มีทรัพยากรวิจัย (Material : M3) ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ นักวิจัย และ 6) มีการบริหารจัดการ (Management : M4) ที่มีระบบและคล่องตัว เพื่อขับเคลื่อนให้การวิจัยบรรลุตามนโยบายที่ตั้งไว้ ดังนั้น ตาม Model นี้จะช่วย

ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนก้าวหน้าด้านการศึกษา สามารถแข่งขันได้กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและ
ได้ทำหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

สุทธาภรณ์ วรกาญจนกุล (2557) กระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียน
มัธยมศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

<http://www.mcu.ac.th/userfiles/file/thesis/Educational-Administration/56-2-11-003.pdf>

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของครูผู้ปฏิบัติการสอน ที่มีต่อกระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่าโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นต่อกระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมให้เกิด
ความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน และด้านการให้ความยอมรับนับถือต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้าน
การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่
การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

ประเวศ วะสี (2556) ได้ขยายแนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพขององค์การอนามัยโลก ที่ทำให้
แนวคิดที่สะท้อนถึงชนบประเพณีวัฒนธรรมของไทยและพุทธศาสนา ดังนี้

สุขภาพ คือ สุขภาวะทางกายทางจิตวิญญาณ ทางสังคม ทางปัญญาและลักษณะของ
ความสุข ซึ่งก็คือความเป็นอิสระหรือการหลุดพ้นจากความบีบคั้นทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทาง
ปัญญาประกอบไปด้วย

1. อิสระทางกายหรือทางวัตถุ หมายถึง ไม่ขาดแคลนวัตถุปัจจัยเกินไป ไม่เป็นโรค ปลอดภัย
ในทรัพย์สินและมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม

2. อิสระทางสังคม หมายถึง การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันกับบุคคลรอบข้าง กับชุมชนมี
ครอบครัวที่อบอุ่นมีความเสมอภาค

3. อิสระทางจิต คือ มีจิตใจที่ดี สงบ มีสติ มีสมาธิ หลุดพ้นจากการครอบงำของกิเลส

4. อิสระทางปัญญา หมายถึง การรับรู้โลกที่แท้จริง เรียนรู้ และมีทัศนคติต่อโลกที่ถูกต้องมี
ทักษะชีวิตที่ดี ส่วนความสุขทางจิตวิญญาณเป็นความสุขอันประณีต ตี๋มดำ ซึ่งจะเกิดเมื่อเราลดอัตรา
หรือลดความมีตัวตน ลดความเห็นแก่ตัว จิตวิญญาณก็จะสูงขึ้น ซึ่งเป็นการพัฒนาการทางคุณค่าที่
สูงสุดของมนุษย์ สำหรับพฤติกรรมที่ควรจะเป็นแนวคิดนี้ ได้แก่

1. ออกกำลังกายสม่ำเสมอช่วยให้อวัยวะแข็งแรง จิตใจแจ่มใส และป้องกันโรคได้หลายอย่างเช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวานและภูมิแพ้ เป็นต้น
2. รับประทานอาหารที่ถูกต้อง คือ รับประทานพอประมาณได้สัดส่วนครบถ้วน กินผักผลไม้ต่างๆ ช่วยป้องกัน โรคอ้วน เบาหวาน โรคหัวใจ โรคกระเพาะ โรคสมองเสื่อม
3. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง อย่างน้อย 4 อย่างคือ การสูบบุหรี่ ดื่มสุรามากเกินไป สำส่อนทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ เหตุและภัยอันตราย
4. สร้างทักษะในชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยสันติ มีความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ทางสังคมที่เป็นลบ เช่น ความกดดันหรือถูกชักชวนให้มีพฤติกรรมเสี่ยง
5. จัดสิ่งแวดล้อมให้เกื้อกูลต่อสุขภาพ ทั้งทางกายภาพ ทางชีวภาพและทางสังคม เช่น รมเย็น สะอาด ปราศจากมลพิษ มีความปลอดภัยและเอื้ออาทรต่อกัน
6. มีพัฒนาการทางจิตวิญญาณ ซึ่งมีวิธีการหลากหลายที่จะช่วยให้บุคคลละความเห็นแก่ตัว เข้าถึงความดี เช่น การเล่น การเรียนรู้ การศาสนา การรวมกลุ่ม การเจริญเมตตา การสัมผัสธรรมชาติ ทำให้เข้าถึงความสุขทางจิตวิญญาณอันทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น
7. มีการเรียนรู้ที่ดี เป็นการเรียนรู้ที่สนุก เกิดปัญญา มีอิสรภาพทำให้มีความสุขและมีแรงจูงใจอยากเรียนรู้

ติวะ พลนิต (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรม การออกกำลังกาย และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 400 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlations coefficient) ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ มีพฤติกรรมการออกกำลังกายอยู่ในระดับดี
2. นักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ ที่%ศึกษาในคณะต่างกัน มีพฤติกรรมการออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่%ระดับ .05

3. นักศึกษาที่%มีเพศและสถานที่%ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการออกกำลังกายแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่%ระดับ .05

4. ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้
ภาวะสุขภาพ การรับรู้ความสามารถแห่งตน แรงสนับสนุนทางสังคม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร
มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบัน
การพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่%ระดับ .05

5. การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการ
ออกกำลังกายของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 2

สุชาติดา กองสวัสดิ์ และวราภรณ์ หนูสงค์ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของ
บุคลากรสายวิชาการคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
สังกัดฝ่ายสนับสนุนวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มนุษย์รู้จักกระบวนการคิด การค้นหาความจริง สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง
สาเหตุและปัจจัยของคำตอบ ซึ่งเป็นรากเหง้าของความคิดจินตนาการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ที่นำพาวิถี
ชีวิตก้าวไปสู่ความเจริญทางวิทยาการต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและทางสังคม
โดยการวิจัยทำให้เกิดการลดช่องว่างทางความรู้ (Knowledge divide) และการจัดการกับองค์ความรู้
(KM หรือ Knowledge management) ทำให้องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นเครื่องมือใน
การสร้างพลัง (Research for empowerment) พัฒนาประเทศขับเคลื่อนไปข้างหน้า (จรัส
สุวรรณเวลา, 2557)

บทบาทวิจัยของกลุ่มวิทยาลัยชุมชน

จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (2552) ได้สรุปบทบาทวิจัยของกลุ่มวิทยาลัยชุมชน ไว้ดังนี้ในการ
ดำเนินงานจะให้ความสำคัญกับ “การเพิ่มสมรรถนะการผลิตผลงานและบุคลากรวิจัยของกลุ่ม
มหาวิทยาลัยวิจัย” ให้สูงขึ้นควบคู่กับ “การส่งเสริมการวิจัยในมหาวิทยาลัยทุกกลุ่มอย่าง
กว้างขวาง” ยกกระดับมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพด้านการวิจัยของประเทศสู่มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติที่
มีขีดความสามารถระดับโลก (World-Class University) ให้มีศักยภาพด้าน การวิจัยที่สูงขึ้น สามารถ
ผลิตกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ ที่สามารถตอบสนอง ต่อการพัฒนาทั้งชุมชนอุตสาหกรรมและ
ระบบนวัตกรรม

พัฒนาระบบงานและองค์ประกอบสนับสนุนงานวิจัยให้รองรับและขับเคลื่อนการทำวิจัยของบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555)

จากผลการศึกษาพบว่าแม้อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับงานสอนมากกว่างานวิจัย และมีเป้าหมายการทำวิจัยเพื่อตำแหน่งทางวิชาการมากกว่าเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ โดยให้เหตุผลในการไม่ทำวิจัยหรือไม่คิดจะทำวิจัยว่าเพราะไม่มีเวลา หน่วยงานหรือสถาบันจึงควรให้ความสำคัญ ในการพัฒนานักกลยุทธ์ให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการวิจัยใน 2 ระดับคือ การพัฒนาตัวอาจารย์เพื่อให้เกิดทัศนคติและค่านิยมที่ดีต่อการทำวิจัย (พงษ์พัชรินทร์ พุทธิพัฒนนะ, 2549) อีกทั้งการขาดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะด้านระเบียบวิธีวิจัย นับเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้บุคลากร ไม่คิดที่จะทำวิจัย และมองภาพของการวิจัยว่าเป็นสิ่งยุ่งยากสลับซับซ้อนและเข้าใจยาก ไม่สามารถจะทำวิจัยได้ แม้จะตระหนักดีว่าการวิจัยนั้นถือเป็นหน้าที่ของอาจารย์ แต่ก็พยายามเข้ารับการศึกษาอบรมในหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ โดยเล็งเห็นคุณประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย เนื่องจากการวิจัยส่งเสริมให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ สร้างชื่อเสียง และเกียรติคุณของอาจารย์ การทำวิจัยไม่ทำให้เสียเวลาหรือสูญเปล่า สามารถบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอนและนำการวิจัยมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการวิจัยเป็นกลไกสร้างคนให้มีความสามารถทางวิชาการ (สมเจตน์ นาคเสวี, 2550)

การทำวิจัยเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถช่วยในการพัฒนาศักยภาพทางปัญญา ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง สร้างประสบการณ์เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ แต่หากยังพบว่าสถาบันขาดการสนับสนุนเรื่องของวันเวลาไปทำวิจัย ภาระงานสอนที่มากเกินไป รวมถึงการจัดตารางที่ไม่เหมาะสมกับการทำวิจัยได้สะดวก ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยได้แก่ 1) ความรู้ความสามารถในการวิจัยเพื่อนำไปสู่ความมั่นใจและผลสำเร็จของงานได้ 2) ทัศนคติในการทำวิจัยที่จะส่งผลต่อความพยายามเพื่อให้งานวิจัยสำเร็จ 3) การสนับสนุนจากสถาบันในการทำวิจัยอย่างแท้จริง เช่น การอนุญาตให้อาจารย์ลาไปทำวิจัยได้โดยไม่นับเป็นวันลา การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้ที่ทำวิจัย การลดภาระงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง การเพิ่มแหล่งเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย การกำหนดค่าตอบแทนที่เหมาะสมแก่นักวิจัย การจัดเอกสารหรือแหล่งข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการค้นคว้าวิจัย 4) แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก

ซึ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและสร้างแรงผลักดันในการทำวิจัย ส่งผลให้อาจารย์เกิดการยอมรับจากสังคมวิชาการ (กอกแก้ว จันทริกทอง, 2549, น. 40)

จากผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2556 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 การวิจัยมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.58$) ตัวบ่งชี้ที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมีจำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ผลการประเมินบรรลุเป้าหมาย ผลการดำเนินการครบ 7 ข้อ 2) ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (รายงานแต่ไม่ประเมิน) มีการดำเนินการครบ 5 ข้อตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม 3) ตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ผลการประเมินบรรลุเป้าหมาย ผลการดำเนินการอยู่ในระดับ 5 คะแนน และตัวบ่งชี้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินมีจำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ผลการประเมินไม่บรรลุเป้าหมาย ผลการดำเนินการอยู่ในระดับ 3.27 คะแนน 2) ตัวบ่งชี้ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ผลการประเมินไม่บรรลุเป้าหมาย ผลการดำเนินการอยู่ในระดับ 1.97 คะแนน 3) ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ ผลการประเมินไม่บรรลุเป้าหมาย ผลการดำเนินการอยู่ในระดับ 2.63 คะแนน (งานประกันคุณภาพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2557)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมศักยภาพในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อศึกษา จะเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ได้แก่ ประชากร เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การแปลผล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ จากเอกสารจึงจำเป็นต้องหาข้อมูล กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อนำมาตอบใจทวิวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอน และวิธีการในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล
7. สถิติที่ใช้ในการทำวิจัย
8. การวัดค่าตัวแปร
9. การเขียนรายงาน สรุปผล การวิจัย

ในแต่ละหัวข้อจะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 15 คน (ข้อมูลจากงานบุคลากร คณะศิลปศาสตร์ พ.ศ. 2558) เป็นการศึกษาประชากรทั้งหมด จำนวน 15 คน

ข้อมูลที่ใช้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องนี้ มีข้อมูลที่นำมาใช้ 2 ประเภทคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ที่ได้จากการสัมภาษณ์ เป็นรายบุคคล
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ ตำรา เอกสาร งานวิจัย แผนพัฒนาบุคลากรของ คณะ รายงานการวิจัย เอกสารอื่นๆ รวมทั้ง ค้นคว้าจาก website

เครื่องมือวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล (Individual In dept interview)

การสร้างและตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

คณะผู้วิจัยได้วางแผนและดำเนินการวิจัย สร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัยทั้งสองประเภท
2. ส่วนแบบสัมภาษณ์ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open ended questions) ด้วยการสร้างคำถามแล้วเว้นที่ว่างไว้ เพื่อการจดบันทึกอย่างละเอียด
3. นำนิยามปฏิบัติการมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม
4. สร้างข้อคำถาม เพื่อตอบโจทย์วิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
5. เมื่อสร้างเสร็จแล้ว ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content virility) แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่มีคุณลักษณะคล้ายกันที่คณะอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน จำนวน 5 คน
7. นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

1. ได้ติดต่อประสานงานกับคณาจารย์โดยตรงในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเองด้วยตนเอง

2. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์ ทุกฉบับ เพื่อให้ข้อมูลครบถ้วน สมบูรณ์บริบูรณ์

3. ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ ผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง ด้วยวิธีการสามเส้า (triangulation methods) คือ ความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูลของเวลาที่ให้ข้อมูล และความแตกต่างของสถานที่ที่ให้ข้อมูล ปรากฏว่าข้อมูลมีความถูกต้องสมบูรณ์ในลักษณะเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพ เมื่อได้ตรวจสอบแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการอุปนัย (Inductive Analysis) โดยวิธีการอ่านจับใจความด้วยการจำแนกออกเป็น ส่วนๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันแล้วนำมาสังเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป ในการตอบเจตยวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การเขียนรายงานการวิจัย

คณะผู้วิจัย ได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มาเขียนเป็นรายงานการวิจัยเชิงวิเคราะห์เนื้อหา ตามความเป็นจริง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 บท

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 15 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ซึ่งผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) เพื่อหาแนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งได้นำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นรายบุคคล ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 คน ได้กล่าวในลักษณะเดียวกันว่า สภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การทำวิจัยของคณาจารย์มีสภาพปัญหา อุปสรรค ซึ่งคณะผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

คณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ ไม่มีความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ วิจัยเชิงคุณภาพ ขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มีตัวอย่างผลงานวิจัย ที่มีคุณภาพ ไม่มีที่ปรึกษาที่จะให้คำแนะนำ ปรึกษาทั้งในด้านวิธีวิจัย เนื้อหาของการวิจัย การสร้างเครื่องมือ

การวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำสถิติที่เหมาะสมมาใช้ในการทำวิจัย ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ ในการทำวิจัย

นอกจากนี้ยังขาดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยที่พอเพียงกับจำนวนคณาจารย์ ไม่มีแหล่งสนับสนุนทุนงบประมาณ และการของบประมาณมีความยุ่งยาก และไม่ได้ง่ายๆ และการเขียนของบประมาณต้องมีความยุ่งยาก และปรากฏว่า เมื่อมีคณาจารย์ของบประมาณไปแล้ว ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้รับการสนับสนุน ทำให้ไม่มีขวัญและกำลังใจในการของบประมาณการทำวิจัย ไม่มีการอบรมเกี่ยวกับการเขียนข้อเสนอการวิจัยเพื่อของบประมาณที่ผ่านสำนักงานคณะกรรมการวิจัย และแบบฟอร์มที่ใช้ในการเขียนของบประมาณ ก็มีความยุ่งยาก มีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ชัดเจน กับเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วไม่สามารถพิจารณาทุนงบประมาณ และการพิจารณาทุนก็ใช้เกณฑ์ค่อนข้างสูง โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญที่มีศักยภาพสูง จึงไม่ได้รับการอนุมัติทุนในการทำวิจัย เมื่อไม่ได้รับทุนในการทำวิจัย ก็ไม่มีพันธะสัญญาในการทำวิจัย เพราะการทำวิจัยแต่ละเรื่องนั้น จำเป็นจะต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก ทั้งในการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องมือวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจ้างผู้เชี่ยวชาญที่วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และค่าใช้จ่ายในการจัดทำรูปเล่มรายงานที่สมบูรณ์ทั้งหมดนี้ จะต้องมีค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย ทำให้เกิดความท้อและเบื่อหน่ายไม่มีความสนใจที่จะทำวิจัย อีกทั้งไม่มีเวลาดำเนินการที่จะทำวิจัย เพราะมีภาระการสอนจำนวนมากในแต่ละภาคเรียน ไม่มีเงินงบประมาณ ต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวในการทำวิจัย ทำให้เกิดความไม่ประทับใจและเกิดการต่อต้านการทำวิจัย เพราะเงินเดือนที่ได้รับตอบแทนในแต่ละเดือน ก็จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิตให้อยู่รอด ยิ่งค่าครองชีพในปัจจุบันสูง ทั้งค่าใช้จ่ายค่ารถ รวมทั้งต้องให้บิดามารดาใช้จ่ายประจำเดือนทุกเดือน ทำให้ไม่มีเงินที่จะนำมาใช้จ่ายในการทำวิจัย

ส่วนผู้ให้ข้อมูลเชิงลึกอีก 5 คนได้กล่าวว่า สภาพของปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการทำวิจัย ด้านกีฬาและนันทนาการคือ

1. ไม่มีความรู้ไม่มีความเข้าใจในการทำวิจัย ไม่รู้หลักการ วิธีการเขียนของบประมาณ มีความยุ่งยากกว่าจะได้รับงบประมาณ เมื่อเขียนไปแล้วไม่ผ่านการพิจารณา รู้สึกหมดกำลังใจและไม่สนใจทำวิจัย เพราะมีหน้าที่สอนก็เพียงพอแล้ว มีภาระงานมาก ไม่สามารถทำวิจัยได้ เพราะการทำวิจัยมีความยุ่งยาก มีขั้นตอน หลายอย่างกว่าจะจบโครงการวิจัยแต่ละเรื่อง ทำให้ปวดศีรษะ ไม่มีความสุขในชีวิต อยู่เฉย ๆ ตึกว่า ไม่เดือดร้อนอะไร ไม่มีความจำเป็น ไม่มีความสำคัญในการทำวิจัย
2. ไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัย
3. คิดว่าเคยปฏิบัติงานราชการหรือทำงานมาอย่างไร ไม่ได้ทำวิจัย ก็สามารถเป็นอาจารย์อยู่ได้ จึงไม่คิดที่จะทำวิจัยและไม่สนใจที่จะแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและ นันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คณาจารย์ จำนวนทั้ง 15 คน ได้กล่าวในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามลำดับดังนี้

ปัจจัยลำดับที่ 1 ทูน่าหรืองบประมาณที่ใช้ในการทำวิจัยซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการทำวิจัยจะต้องมีการวางแผน ค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการวิจัย ค่าตอบแทนผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ดังนั้น คณะศิลปศาสตร์ ควรจะจัดสรรงบประมาณการทำวิจัย ให้กับคณาจารย์อย่างเพียงพอ เช่น จัดสรรรายได้ของคณะมาเป็นทุนทำวิจัยให้เพียงพอกับจำนวนอาจารย์ หรือหาแหล่งทุนสนับสนุนงบประมาณจากภายนอก มาสนับสนุนให้เป็นทุนในการทำวิจัย

ปัจจัยที่ 2 ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายสนับสนุนคณาจารย์ให้สามารถทำวิจัยได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว เช่น

ปัจจัยที่ 3 ให้เวลาในการทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมงการสอนให้น้อยลง โดยให้ถือว่า การทำวิจัยมีผลเทียบเท่างานสอน เสมือนหนึ่งเป็นงานประจำที่ทุกคนต้องทำตามคำสั่งงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ และตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้คณาจารย์ทำการวิจัย ควบคู่ไปกับการสอนนักศึกษา เพราะการทำวิจัยในแต่ละเรื่องนั้นต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ความรู้เพิ่มเติม เพื่อประกอบในการเขียนโครงการวิจัยให้ได้ทุนวิจัย และเมื่อได้ทุนมาแล้วก็ต้องใช้เวลาในการทำวิจัย เฉลี่ยเรื่องละ ไม่น้อยกว่า 1 ปี

ดังนั้นถือว่าเวลานับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละโครงการ

ปัจจัยที่ 4 วัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับนักวิจัย มาใช้ทำงาน เครื่อง Printer ที่พอเพียงสำหรับบุคลากรมาใช้ทำงานวิจัย

ปัจจัยที่ 5 ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ทั้งที่เป็นเนื้อหา ด้านการกีฬาและนันทนาการ เป็นผู้มีเวลา ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นผู้มีน้ำใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างแท้จริง โดยไม่หวังวิชาความรู้และไม่คิดค่าตอบแทน ค่าเสียเวลา ไม่คำนึงถึงค่าตอบแทนเป็นสำคัญ แต่มุ่งทำให้เกิดผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ และนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ แก่นักศึกษาและมหาวิทยาลัยด้วย ดังนั้นที่ปรึกษาโครงการวิจัย จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการทำวิจัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและ นันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า คณาจารย์แนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 15 คน ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวทางในการทำวิจัยให้ประสบผลสำเร็จไว้ดังนี้ตามลำดับดังนี้

แนวทางที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ ควรกำหนดเป็นนโยบายที่เป็นรูปธรรม แล้วประกาศให้ทราบทั่วไปว่า ในการเป็นอาจารย์นั้น จะต้องมีการวิจัย ปีละ 1 เรื่อง เพื่อให้คณาจารย์ทั้งเก่าและบรรจุใหม่ รวมทั้งผู้ที่จะมาสมัครเป็นอาจารย์ ได้ทราบล่วงหน้าว่า จะต้องมีการทำวิจัย ปีละ 1 เรื่อง แต่ถ้าหากว่าไม่ทำวิจัยติดต่อกัน สามปี ก็จะมีการให้ลาออก สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย และข้าราชการก็จะไม่ได้รับการพิจารณาการขึ้นเงินเดือน ซึ่งแนวทางนี้ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ ที่จะผลักดันให้คณาจารย์ทำวิจัย ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะศิลปศาสตร์ ที่ได้กำหนดเป็นนโยบายไว้

แนวทางที่ 2 เงินสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย ต้องมีความพร้อมและพอเพียงสำหรับคณาจารย์ทุกคนที่จะทำวิจัย โดยจัดสรรรายได้ของคณะศิลปศาสตร์ มาส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย โดยให้มีการจัดสรรงบประมาณ จากรายได้เป็นประจำทุกปี และมีทุนเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้คณาจารย์สนใจที่จะทำวิจัย เพราะเมื่อมีทุนแล้ว ก็สนใจที่จะทำวิจัย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายจากรายได้ของตนเอง และนอกจากนั้นยังเป็นผลงานของนักวิจัยนั้น ๆ ด้วย

แนวทางที่ 3 จัดหาผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย และเนื้อหาด้านกีฬา และนันทนาการ โดยคณะมีค่าตอบแทนให้กับที่ปรึกษานั้นด้วยในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้วิจัยได้เข้ามาขอคำปรึกษาเป็นครั้งคราว เช่น เดือนละ 1 ครั้ง โดยคณะศิลปศาสตร์ ต้องจัดสรรห้องสำหรับปรึกษาให้คำแนะนำคณาจารย์ที่สนใจและต้องการทำวิจัยอย่างแท้จริง โดยประกาศให้ทราบโดยทั่วถึงกัน เพราะการทำวิจัยไม่ว่าจะเป็น วิจัย โครงการใหญ่หรือโครงการเล็ก จำเป็นจะต้องมีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ ทางด้านวิชาการ และด้านการบริหาร ควบคู่กันไปด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จและได้ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ

แนวทางที่ 4 มีผู้ร่วมทีมวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีความเป็นกันเองกับทีมวิจัย ในการที่จะร่วมมือกันทำวิจัย ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะผู้ร่วมวิจัย จะเป็นแรงกระตุ้นและส่งเสริมในการทำวิจัย ได้เป็นอย่างดี

แนวทางที่ 5 ต้องจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อของบประมาณ หรืออนุญาตให้คณาจารย์ ไปเข้ารับการฝึกอบรม ที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ได้จัดขึ้นโดยคณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าลงทะเบียนหรือ

ค่าพาหนะ เป็นต้น ซึ่งแนวทางนี้ถือว่าเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้คณาจารย์ มีความรู้ความเข้าใจและมีศักยภาพในการทำวิจัย ให้กับคณาจารย์นั้นๆ และเป็นศักดิ์ศรีของคณะศิลปศาสตร์ด้วย

แนวทางที่ 6 วัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้ในการทำวิจัย ต้องมีความพร้อม ทันสมัย ให้บริการแก่นักวิจัย โดยทั่วถึงกัน มีห้องปฏิบัติการ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพรีนเตอร์ มีอินเทอร์เน็ตสูงไว้ให้บริการ อย่างครบถ้วนและทันสมัย

ต้องมีเครื่องถ่ายเอกสารและเจ้าหน้าที่ช่วยถ่ายเอกสาร ซึ่งเป็นการให้บริการแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย

แนวทางที่ 7 สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย โดยการประกวดผลงานวิจัย มีประกาศนียบัตรและให้รางวัลเป็นเงินแก่นักวิจัย ตามความเหมาะสม และท่านที่ เขียนบทความวิจัยลงในวารสารระดับชาติของหน่วยงานอื่น คณะศิลปศาสตร์ออกค่าใช้จ่าย ในการลงตีพิมพ์วารสาร รวมทั้งให้รางวัลแก่นักวิจัยที่ทำงานวิจัยสำเร็จและลงวารสารระดับชาตินั้น ๆ ด้วยตามความเหมาะสม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีจำนวนน้อยมาก เพราะไม่มีเวลาทำวิจัยและไม่สนใจทำวิจัย เป็นบุคลากรด้านกีฬามีจำนวนไม่มาก เนื่องจากมีภาระงานสอน และต้องจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการทุก ๆ ภาคเรียน จึงไม่มีความสนใจที่จะทำวิจัย และเนื่องจากงบประมาณในการทำวิจัยมีไม่เพียงพอสำหรับคณาจารย์ที่จะทำวิจัยด้วย ทั้ง ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดให้อาจารย์ต้องทำวิจัยควบคู่กับการสอน เพื่อประเมินขั้นเงินเดือน และนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน และสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น แต่คณาจารย์ ก็มิได้สนใจที่จะทำวิจัยเพราะยุ่งยากตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดไว้ ดังนั้นคณะผู้วิจัย จึงมีความจำเป็นจะต้องทำวิจัยทางด้านกีฬาและนันทนาการ เรื่อง แนวทางการสร้างศักยภาพในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จากสภาพปัจจุบันในการทำวิจัย พบว่า ไม่มีงบประมาณเพียงพอสำหรับการทำวิจัย ไม่มีความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ วิจัยเชิงคุณภาพ ขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มีตัวอย่างผลงานวิจัย ที่มีคุณภาพ ไม่มีที่ปรึกษาที่จะให้คำแนะนำ

2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปัจจัยลำดับที่ 1 ทูน่าหรืองบประมาณที่ใช้ในการทำวิจัยซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการทำวิจัยจะต้องมีการวางแผน ค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการวิจัย ค่าตอบแทนผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ ดังนั้นคณะศิลปศาสตร์ ควรจะจัดสรรงบประมาณการทำวิจัย ให้กับคณาจารย์อย่างเพียงพอ เช่น จัดสรรรายได้ของคณะมาเป็นทุนทำวิจัยให้เพียงพอกับจำนวนอาจารย์ หรือหาแหล่งทุนสนับสนุนงบประมาณจากภายนอก มาสนับสนุนให้เป็นทุนในการทำวิจัย

ปัจจัยลำดับที่ 2 ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายสนับสนุนคณาจารย์ให้สามารถทำวิจัยได้อย่างคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว เช่น การบริหารงบประมาณต้องมีความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงานของนักวิจัย ให้สามารถเบิกเงินงบประมาณ ได้อย่างคล่องตัว อย่างสะดวก รวดเร็ว

ปัจจัยลำดับที่ 3 ให้เวลาในการทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมงการสอนให้น้อยลง โดยให้ถือว่าการทำวิจัยมีผลเทียบเท่างานสอน เสมือนหนึ่งเป็นงานประจำที่ทุกคนต้องทำตามคำสั่งงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ และตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้คณาจารย์ทำการวิจัย ควบคู่ไปกับการสอนนักศึกษา เพราะการทำวิจัยในแต่ละเรื่องนั้นต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้า หาข้อมูล ความรู้เพิ่มเติม เพื่อประกอบในการเขียนโครงการวิจัยให้ได้ทุนวิจัย และเมื่อได้ทุนมาแล้วก็ต้องใช้เวลาในการทำวิจัย เฉลี่ยเรื่องละ ไม่น้อยกว่า 1 ปี ดังนั้นถือได้ว่าเวลานับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละโครงการ

ปัจจัยลำดับที่ 4 วัสดุอุปกรณ์ในการทำวิจัย เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับนักวิจัย มาใช้ทำงานเครื่อง Printer ที่พอเพียงสำหรับบุคลากรมาใช้ในการทำงานวิจัย

ปัจจัยลำดับที่ 5 ที่ปรึกษาที่ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ทั้งที่เป็นเนื้อหา ด้านการกีฬาและนันทนาการ เป็นผู้ที่มีเวลา ที่จะให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นผู้ที่มั่นใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างแท้จริง โดยไม่หวังวิชาความรู้และไม่คิดค่าตอบแทน ค่าเสียเวลา ไม่คำนึงถึงค่าตอบแทนเป็นสำคัญ แต่มุ่งทำให้เกิดผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ และนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ แก่นักศึกษาและมหาวิทยาลัยด้วย ดังนั้นที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการทำวิจัยให้ประสบผลสำเร็จ

3. เพื่อหาแนวทางการสร้างศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

แนวทางที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ ควรกำหนดเป็นนโยบายที่เป็นรูปธรรม แล้วประกาศให้ทราบทั่วไปว่า ในการเป็นอาจารย์นั้น จะต้องมียางวิจัย ปีละ 1 เรื่อง เพื่อให้คณาจารย์ทั้งเก่าและบรรจุใหม่รวมทั้งผู้ที่จะมาสมัครเป็นอาจารย์ ได้ทราบล่วงหน้าว่า จะต้องมีการทำวิจัย ปีละ 1 เรื่อง แต่ถ้าหากว่าไม่ทำวิจัยติดต่อกัน สามปี ก็จะมีการให้ลาออก สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย และข้าราชการก็จะไม่ได้รับการพิจารณาการขึ้นเงินเดือน ซึ่งแนวทางนี้ถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญ ที่จะผลักดันให้คณาจารย์ทำวิจัย ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะศิลปศาสตร์ ที่ได้กำหนดเป็นนโยบายไว้

แนวทางที่ 2 เงินสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย ต้องมีความพร้อมและพอเพียงสำหรับคณาจารย์ทุกคนที่จะทำวิจัย โดยจัดสรรรายได้ของคณะศิลปศาสตร์ มาส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย โดยให้มีการจัดสรรงบประมาณ จากรายได้เป็นประจำทุก ๆ ปี และมีทุนเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่

เหมาะสม เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้คณาจารย์สนใจที่จะทำวิจัย เพราะเมื่อมีทุนแล้ว ก็สนใจที่จะทำวิจัย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายจากรายได้ของตนเอง และนอกจากนั้นยังเป็นผลงานของนักวิจัยนั้นๆ ด้วย

แนวทางที่ 3 จัดหาผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ ที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย และเนื้อหาด้านกีฬา และนันทนาการ โดยคณะมีค่าตอบแทนให้กับที่ปรึกษานั้นด้วยในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้วิจัยได้เข้ามาขอคำปรึกษาเป็นครั้งคราว เช่น เดือนละ 1 ครั้ง โดยคณะศิลปศาสตร์ ต้องจัดสรรห้องสำหรับปรึกษาให้คำแนะนำคณาจารย์ที่สนใจและต้องการทำวิจัยอย่างแท้จริง โดยประกาศให้ทราบโดยทั่วถึงกัน เพราะการทำวิจัยไม่ว่าจะเป็น วิจัย โครงการใหญ่หรือโครงการเล็ก จำเป็นจะต้องมีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ ทางด้านวิชาการ และด้านการบริหาร ควบคู่กันไปด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จและได้ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ

แนวทางที่ 4 มีผู้ร่วมทีมวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีความเป็นกันเองกับทีมวิจัย ใน การที่จะร่วมมือกันทำวิจัย ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะผู้ร่วมวิจัย จะเป็นแรงกระตุ้นและส่งเสริมในการทำวิจัย ได้เป็นอย่างดี

แนวทางที่ 5 ต้องจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย เพื่อของบประมาณ หรืออนุญาตให้คณาจารย์ ไปเข้ารับการฝึกอบรม ที่หน่วยงานทั้ง ภาครัฐและเอกชน ได้จัดขึ้นโดยคณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าลงทะเบียนหรือค่าพาหนะ เป็นต้น ซึ่งแนวทางนี้ถือว่าเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้คณาจารย์ มีความรู้ความเข้าใจและมี ศักยภาพในการทำวิจัย ให้กับคณาจารย์นั้นๆ และเป็นศักดิ์ศรีของคณะศิลปศาสตร์ด้วย

แนวทางที่ 6 วัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้ในการทำวิจัย ต้องมีความพร้อม ทันสมัย ให้บริการแก่นักวิจัย โดยทั่วถึงกัน มีห้องปฏิบัติการ มีเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพรีนเตอร์ มีอินเทอร์เน็ตสูงไว้ให้บริการ อย่างครบถ้วนและทันสมัย

ต้องมีเครื่องถ่ายเอกสารและเจ้าหน้าที่ ช่วยถ่ายเอกสาร ซึ่งเป็นการให้บริการแก่คณาจารย์ที่ ทำวิจัย

แนวทางที่ 7 สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย โดยการประกวดผลงานวิจัย มีประกาศนียบัตรและ ให้รางวัลเป็นเงินแก่นักวิจัย ตามความเหมาะสม และท่านที่ เขียนบทความวิจัยลงในวารสาร ระดับชาติของหน่วยงานอื่น คณะศิลปศาสตร์ออกค่าใช้จ่าย ในการลงตีพิมพ์วารสาร รวมทั้งให้รางวัล แก่นักวิจัย ที่ทำงานวิจัยสำเร็จและลงวารสารระดับชาตินั้น ๆ ด้วยตามความเหมาะสม

ซึ่งได้นำข้อมูลเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กับคณาจารย์ ที่ปฏิบัติงานอยู่ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 15 คน ได้ใช้เครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นรายบุคคล (Individual in dept interview form) ที่คณะผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ด้วยวิธีการ Triangulation คือความแตกต่างของผู้ให้ข้อมูล ความแตกต่างของเวลาที่ให้ข้อมูล และความแตกต่างของสถานที่ ที่ให้ข้อมูลปรากฏว่า ข้อมูลมีความถูกต้องและสอดคล้องกันในแนวทางเดียวกัน จึงนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการจับใจความสำคัญแล้วจำแนกออกเป็นรายประเด็น พร้อมทั้งทำการสังเคราะห์ด้วยการสร้างข้อสรุปสำหรับตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาสรุปดำเนินการอภิปรายและจัดทำเป็นข้อเสนอแนะ ได้ตามลำดับดังต่อไปนี้

อภิปรายผล

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ ได้ข้อค้นพบ (Fact finding) ที่มีคุณค่าทางวิชาการ จึงนำมาอภิปรายผล โดยใช้หลักตรรกวิทยา ดังนี้

1. สภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีงบประมาณสำหรับการทำวิจัยที่เพียงพอ ไม่มีที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญให้คำแนะนำการเขียนโครงการวิจัยจนดำเนินการทำวิจัยสำเร็จ ไม่มีความรู้ในการเขียนโครงการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ วิจัยเชิงคุณภาพ ขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย ไม่มีตัวอย่างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ไม่มีที่ปรึกษาที่เสียสละเวลาและทุ่มเท ยินดีให้คำแนะนำ ที่สามารถให้คำปรึกษาและการแนะนำอย่างถูกต้องในการดำเนินงานวิจัยตลอดโครงการ ที่เป็นเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่าการทำวิจัย ผู้ที่ทำวิจัยจำเป็นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ตรงในเรื่องระเบียบวิธีวิจัย ต้องมี แหล่งทุนสนับสนุนการทำวิจัยอย่างเพียงพอ ซึ่งในการทำวิจัยแต่ละเรื่องจำเป็นจะต้องมีที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ทั้งนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของศิริโรจน์ ผลพันธิน (2548) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า การบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา ต่างประสบปัญหาที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน นั่นคือ นโยบายการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษายังขาดความชัดเจนในทิศทาง ผลงานวิจัยนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศน้อย การบริหารด้านทรัพยากรบุคคล มีการขาดแคลนนักวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเฉพาะนักวิจัยที่สามารถทำวิจัยในระดับลึก ด้านงบประมาณได้รับการจัดสรรจากรัฐอย่างไม่เพียงพอ การจัดสรรงบประมาณมีความล่าช้ายุ่งยาก

และไม่ทันต่อความต้องการ ในการนำไปใช้ประโยชน์ ในด้านอุปกรณ์เครื่องมือการวิจัยไม่เพียงพอ จากผลการวิจัยได้เสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยในอนาคต ดังนี้ 1) ด้านนโยบาย รัฐควรส่งเสริม สนับสนุนการทำวิจัยทุกประเภท สนับสนุนความเชื่อมโยงของระบบวิจัยให้มากกว่าปัจจุบัน ควรจัดทำ แผนแม่บทการวิจัยระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบายให้สถาบันมีความ เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเฉพาะทาง และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสินธวะว ความดิษฐ์ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า บทบาทสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการบุกเบิก แสวงหาและสร้างองค์ความรู้ และนำผลไปใช้ประโยชน์ทั้งในวง วิชาการและสังคม แต่จากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก โดยเฉพาะ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย มีจำนวนงานวิจัยค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากขาดนโยบายที่ชัดเจน ขาดแคลนนักวิจัยที่มีคุณภาพ ขาดงบประมาณ และทรัพยากรในการทำวิจัย

จากประเด็นนี้ สามารถสรุปเป็นความจริงขั้นพื้นฐาน (Grounded Theory) ได้ว่า

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยให้สำเร็จและมีคุณภาพ จะต้องมีความรู้ มีงบประมาณที่เพียงพอ และมีที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ คอยให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาของการทำวิจัย ที่เป็นเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่จะส่งผลสำเร็จในการทำวิจัยนั้น ต้องมี งบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยอย่างพอเพียง ที่วิจัยในศาสตร์นั้นๆ ครบถ้วนสามารถดำเนินงานวิจัยได้สำเร็จ และต้องมีที่ปรึกษาที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ สามารถให้คำปรึกษาได้ถูกต้อง สามารถทำวิจัยได้สำเร็จ ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิด ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทและศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเข้าสู่ทศวรรษที่ 21 พบว่า ศักยภาพด้านที่สำคัญ ที่จะนำมหาวิทยาลัยให้มีบทบาทในเรื่องการวิจัย ต้องมีองค์ประกอบศักยภาพด้านคุณภาพของการวิจัย มีตัวบ่งชี้ดังนี้ คือตีพิมพ์ในวารสารที่เป็นที่ยอมรับในประเทศและต่างประเทศ เป็นประโยชน์ต่อสังคม เช่นแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และสังคม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงและพัฒนาต่อไปได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริโรจน์ ผลพันธิน (2548) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งผลการวิจัยได้เสนอรูปแบบการบริหารงานวิจัยในอนาคต ดังนี้ 1) ด้านนโยบาย รัฐควรส่งเสริม สนับสนุนการทำวิจัยทุกประเภท สนับสนุนความเชื่อมโยงของระบบวิจัยให้มากกว่าปัจจุบัน ควรจัดทำ แผนแม่บทการวิจัยระดับอุดมศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดนโยบายให้สถาบันมีความ เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเฉพาะทาง 2) ด้านการจัดรูปองค์กร ควรผสมผสานระหว่างรูปแบบเครือข่าย กับรูปแบบยืดหยุ่น มีสายบังคับบัญชาที่สั้น เน้นความคล่องตัวและปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ 3) ด้านทรัพยากรบุคคล ควรสร้างและพัฒนาทั้งนักวิจัยที่มีตำแหน่งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งนักวิจัย

และนักศึกษาในบัณฑิตศึกษา 4) ด้านงบประมาณ ควรใช้ระบบคุณธรรม เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการทำวิจัย โดยเน้นผลลัพธ์ที่ได้จากผลงานวิจัยเป็นหลัก 5) ด้านคุณภาพงานวิจัย ควรให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคมหรือใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยให้มากขึ้น ควรมีหน่วยงานจัดการดูแลทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดจากผลงานวิจัย 6) ด้านความเชื่อมโยงของระบบวิจัย ควรมีการจัดตั้งสถาบันวิจัยเฉพาะทาง จัดตั้งหน่วยงานเชื่อมโยงองค์ความรู้สู่สังคม 7) ด้านความร่วมมือทางวิจัย ควรทำวิจัยแบบคณะวิจัยในรูปแบบเครือข่ายวิจัย ให้เครือข่ายวิจัยใช้ทรัพยากรวิจัยร่วมกันให้มากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสินธวะรา คามดิษฐ์ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่พบแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อแก้ปัญหาที่สถาบันต่างสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสถาบัน คือ ตัวแบบ 2P4M ซึ่งหมายถึง 1) มีนโยบาย (Policy : P1) ที่ชัดเจน 2) มีแผนงาน (Plan : P2) ที่สอดคล้องกับนโยบาย และสามารถนำไปปฏิบัติได้ 3) มีบุคลากรวิจัย (Man : M1) ที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะผลิตผลงานวิจัยคุณภาพ 4) มีงบประมาณ (Money : M2) ที่เพียงพอและมีช่องทางแสวงหาจากภายนอก 5) มีทรัพยากรวิจัย (Material : M3) ที่อำนวยความสะดวกให้นักวิจัย และ 6) มีการบริหารจัดการ (Management : M4) ที่มีระบบและคล่องตัว เพื่อขับเคลื่อนให้การวิจัยบรรลุตามนโยบายที่ตั้งไว้ ดังนั้นตาม Model นี้จะช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนก้าวหน้าด้านกรวิจัย สามารถแข่งขันได้กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและได้ทำหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง

จากประเด็นนี้ สามารถสรุปเป็นความจริงขั้นพื้นฐาน (Grounded Theory) ได้ว่า การทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ ต้องมีทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างพอเพียง มีทีมวิจัยที่พร้อม มีศักยภาพและต้องมีการศึกษาที่ให้ความสำคัญวิเคราะห์วิธีการเขียนโครงการวิจัยจนดำเนินการทำวิจัยสำเร็จ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีความสามารถแนะนำให้ทำวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตลอดโครงการวิจัย ต้องยอมเสียสละเวลา ให้คำปรึกษาแบบไม่หวังวิชา ด้วยความยินดีและมีความเต็มใจ

แนวทางที่ส่งเสริมการทำวิจัยสำเร็จ ผลวิจัยพบว่า ได้แก่ ทุนสนับสนุนงบประมาณวิจัย ผู้บริหารสนับสนุนให้เวลาในการทำวิจัย มีทีมวิจัยที่มีศักยภาพ มีที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า การทำวิจัยที่จะให้คณาจารย์ มาทำวิจัยอย่างต่อเนื่องนั้น ผู้บริหารต้องกำหนดเป็นแนวทางให้ทราบโดยทั่วถึงกัน เช่น กำหนดนโยบายสนับสนุนให้เวลาในการทำวิจัย อำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ลดชั่วโมงสอนให้นับว่าเป็นเสมือนงานประจำ นำมาพิจารณาความดีความชอบ หาแหล่งงบประมาณมาสนับสนุนการทำวิจัย ให้รางวัลกับผู้ที่ทำวิจัยสำเร็จ และให้รางวัลมีผลต่อการพิจารณาการเลื่อนขั้น การขึ้นอัตราเงินเดือน มีที่ปรึกษางานวิจัยที่มีคุณภาพ ครอบคลุมทุกสาขาวิชา ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้บริหารต้องสนับสนุนการทำวิจัย ให้เวลา ให้งบประมาณ จัดหาที่ปรึกษางานวิจัยที่มีคุณภาพ สร้างทีมวิจัยที่มีศักยภาพ สามารถทำงานวิจัยให้กับองค์กรสำเร็จ

ทั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริโรจน์ ผลพันธิน (2548) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ด้านความร่วมมือทางวิจัย ควรทำวิจัยแบบคณะวิจัยในรูปแบบเครือข่ายวิจัย ให้เครือข่ายวิจัยใช้ทรัพยากรวิจัยร่วมกันให้มากที่สุด ด้านงบประมาณ ควรใช้ระบบคุณธรรมเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการทำวิจัย โดยเน้นผลลัพธ์ที่ได้จากผลงานวิจัยเป็นหลัก และด้านคุณภาพงานวิจัย ควรให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สังคมหรือใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยให้มากขึ้น และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของสินธะวา ความดิษฐ์ (2554) ที่พบแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อแก้ปัญหาในสถาบัน ได้แก่ ตัวแบบ 2P4M ประกอบด้วย 1) มีนโยบาย (Policy : P1) ที่ชัดเจน 2) มีแผนงาน (Plan : P2) ที่สอดคล้องกับนโยบาย และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง 3) มีบุคลากรวิจัย (Man : M1) ที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะผลิตผลงานวิจัยคุณภาพ 4) มีงบประมาณ (Money : M2) ที่เพียงพอและมีช่องทางแสวงหาจากภายนอก 5) มีทรัพยากรวิจัย (Material : M3) ที่อำนวยความสะดวกให้แก่กักวิจัย และ 6) มีการบริหารจัดการ (Management : M4) ที่มีระบบและคล่องตัว เพื่อขับเคลื่อนให้การวิจัยบรรลุตามนโยบายที่ตั้งไว้ ได้สำเร็จ

จากประเด็นนี้ สามารถสรุปเป็นความจริงขั้นพื้นฐาน (Grounded Theory) ได้ว่า

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการส่งเสริมการทำวิจัยด้านพลศึกษาและนันทนาการที่สามารถทำวิจัยด้านพลศึกษาและนันทนาการให้ประสบผลสำเร็จนั้น

1. คณะศิลปศาสตร์ต้องกำหนดเป็นนโยบายที่เป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้จริง
2. คณะศิลปศาสตร์ต้องจัดหาที่ปรึกษาโครงการวิจัยที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความสามารถด้านการทำวิจัย เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการทำโครงการวิจัยให้สำเร็จ ตั้งแต่เริ่มเขียนโครงการวิจัยเพื่อขอของบประมาณ ตลอดจนการดำเนินงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ที่ปรึกษาที่ยอมเสียสละเวลา มีความเต็มใจและยินดีให้คำปรึกษา แนะนำอย่างไม่หวังวิชาความรู้ ยินดีถ่ายทอดความรู้ให้อย่างสุดความสามารถ โดยไม่เห็นแก่ค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น
3. ต้องจัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียง
4. ส่งเสริมอบรมการเขียนของบประมาณการทำโครงการวิจัยให้กับคณาจารย์ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย ตั้งแต่การเริ่มเขียนโครงการวิจัยเพื่อขอของบประมาณ จนดำเนินการวิจัยสำเร็จ
5. ควรให้รางวัลเชิดชูเกียรติ รางวัลเป็นเงินที่เหมาะสมและประกาศนียบัตร รวมทั้งการพิจารณาความดีความชอบให้ขึ้นเงินเดือนเพิ่มขึ้นด้วย

หมายเหตุ ความคิดเห็นเพิ่มเติมของคณาจารย์ที่ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับปัญหาการไม่สนใจทำวิจัย

1. คณาจารย์ไม่มีแรงบันดาลใจในการทำวิจัย ไม่มีความรู้ ไม่มีความเข้าใจในการเขียนโครงการวิจัย ในการเขียนของบประมาณ ไม่รู้ระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้เรื่องสถิติ และไม่สนใจทำวิจัย มุ่งแต่การสอนเพียงอย่างเดียว เพราะตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน คณาจารย์ไม่จำเป็นต้องทำวิจัย ก็สามารถปฏิบัติงานราชการอยู่ได้ ไม่สนใจเงินเดือนเพิ่มขึ้นเพราะฐานะทางบ้านร่ำรวย มีทรัพย์สินมาก พอเพียงสำหรับการดำรงชีวิต ไม่ต้องดิ้นรนใดๆ ก็สามารถอยู่ได้อย่างสบาย

2. คณาจารย์ มีภาระงานสอน ที่ต้องรับผิดชอบและมึงานด้านอื่น ๆ จำนวนมาก ไม่มีเวลา ในการทำวิจัย เพราะการทำวิจัยต้องใช้เวลาเป็นปี มีกิจกรรมเยอะและใกล้เกษียณอายุราชการ แล้ว ไม่สนใจทำวิจัย เพราะจะทำให้เครียด ไม่มีความสุขในการดำรงชีวิต

3. คณาจารย์กลุ่มพลศึกษาและนันทนาการ มีกิจกรรมที่ต้องทำจำนวนมาก ไม่ต้องการทำวิจัย เพราะจะเครียด เสียเวลา เงินทุน เพราะงบประมาณที่ให้ไม่เพียงพอสำหรับการทำวิจัย จึงไม่สนใจทำวิจัย

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบและอภิปรายผล ได้กล่าวมาแล้ว คณะผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาเสนอแนะเป็นสามลำดับได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยพบว่า ทุ่สนับสนุนการทำวิจัยต้องพอเพียง จึงเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรกำหนดเป็นแผนปฏิบัติหรือนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรให้จัดสรรงบประมาณในการทำวิจัยอย่างพอเพียง โยใช้เงินรายได้ส่วนหนึ่ง แล้วหาแหล่งทุนสนับสนุนจากภายนอกมาสนับสนุนการทำวิจัยให้เพียงพอ รวมทั้งให้เวลาในการทำวิจัยด้วย โดยกำหนดให้สถาบันวิจัยและพัฒนา เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้และรายงานให้กับผู้บริหารทราบเป็นระยะทุกๆ 6 เดือน โดยคณะจัดสรรงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ ในการสนับสนุนนโยบายนี้ และจะนำผลการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาความดีความชอบ และการขอตำแหน่งผลงานทางวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

2.1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัยคือ ขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย จึงมีข้อเสนอแนะ สำหรับคณาจารย์ทุกท่าน ให้แสวงหาความรู้ความเข้าใจและสร้างความพึงพอใจในการทำวิจัย เพื่อสร้างผลงานให้กับชีวิตการรับราชการและสร้างชื่อเสียงให้กับคณะมหาวิทยาลัย

2.2 ผลการวิจัยพบว่า การให้รางวัลในการทำผลงานวิจัยสำเร็จ และสร้างชื่อเสียงและได้รับเงินรางวัล จึงมีข้อเสนอแนะ ให้คณาจารย์ในคณะศิลปศาสตร์ สร้างความตระหนักและรับผิดชอบ ในการทำวิจัยตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และส่งผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสาร ระดับชาติรวมทั้งระดับนานาชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำวิจัยด้านการกีฬา ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

- คะเนิงนิจ พงษ์ถาวรภมมและคณะ. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัย.**(ออนไลน์).
เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.ns.mahidol.ac.th/english/th/departments/MN/th/med-lunch-002.html>.
- จรัส สุวรรณเวลา. 2551. **ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรัส สุวรรณเวลาและคณะ. 2557. **บนเส้นทางสู่มหาวิทยาลัยการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑารัตน์ เอื้ออานวย. 2549. **จิตวิทยาสังคม (3).** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุนทร ลักษณะวิศิษฎ์. 2552. **บทบาทวิจัยของกลุ่มวิทยาลัยชุมชน.** กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีรภัทร ลีโอ บัวคำศรี. 2552. **ทฤษฎีและแนวคิดในการวิจัย.**(ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/206995>.
- ธีระวัฒน์ ฆะราชา. 2546. **การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยระหว่างครุฑนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการและความต่อเนื่องทางการทำวิจัยแตกต่างกัน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรัชญา เวสารักษ์. 2546. **ข้อเสนอต่อการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย.** กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2545. **การจูงใจจิตวิทยาการบริหารบุคคล.** กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พงษ์พัชรินทร์ พุทพัฒนะ. 2549. “การพัฒนาด้านธรรมวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ”. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี** ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 : 16-29.
- พรทิพย์ เกตุรานนท์. 2557. อ้างถึง วิภา แซ่เขี้ย และคณะ. “สถานภาพและอุปสรรคการใช้ผลงานวิจัย” **สงขลานครินทร์เวชสาร** ปีที่ 26 ฉบับที่ 5 (ก.ย.-ต.ค. 2551), หน้า 452.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. 2545.

การส่งเสริมการทำวิจัยด้านกีฬาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2554. **แผนยุทธศาสตร์การบริหาร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2555 – 2558.** ขอนแก่น: กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี ฝ่ายแผนและพัฒนابุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2553. **บทบาทและศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเข้าสู่ทศวรรษที่ 21.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม . 2552. **ความต้องการของมนุษย์.**(ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://blog.spu.ac.th/print.php?id=8443> : (27 กรกฎาคม 2552).

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2557. **งานประกันคุณภาพ คณะศิลปศาสตร์.** สงขลา : งานประกันคุณภาพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. 2554-2559. 2557. กรุงเทพฯ : สำนักงานสนับสนุนการวิจัยแห่งชาติ.

รัตนา เพชรอุไร. 2542. “ประสบการณ์และวิธีการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐ”. **ประชาคมวิจัย** 28 (4) : 32-35.

วรพจน์ บุษราคัมวดี. 2552. **วิชาองค์การและการจัดการ.**(ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้จาก : <http://www.gotoknow.org/posts/352162>.

วันชัย ศิริชนะ. 2554. **บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

วิจารณ์ พานิช. 2539, 13 มิถุนายน. **มหาวิทยาลัยการวิจัย: การปรับเปลี่ยนภารกิจสร้างสรรค์ปัญญา.** กรุงเทพฯธุรกิจ 2 (3), หน้า 7.

รังสรรค์ ประเสริฐศรี. 2548. **การจูงใจและการเสริมแรงพฤติกรรมองค์การ.** กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

ศิโรจน์ ผลพันธิน. 2548. “การพัฒนารูปแบบสถาบันอุดมศึกษา.” **วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สินธะวา คามดิษฐ์. 2554. **แนวทางการส่งเสริมการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน** **ผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารการศึกษาคำ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สภาพแวดล้อมในการทำวิจัย. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลได้จาก :

<http://www.anamai.moph.go.th/ewtadmin/ewt/advisor/main.php?filename=factory1>.

สมใจ จิตพิทักษ์. 2532. **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชาติดา กองสวัสดิ์ และวราภรณ์ หนูสงศ์. 2550. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.** สงขลา : ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุนันท์ ปัทมทพา. 2540. **สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการทำวิจัยปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและคุณลักษณะของนักวิจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการวิจัยของมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธาภรณ์ วรกาญจนกุล. 2557. **กระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.** นครปฐม : โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2547. **ประเภทของแรงจูงใจจิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่.** พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. 2548. **อุปสรรคในการวิจัยที่สำคัญ.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2548. **ทิศทางการวิจัย.** กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. **บทบาทและทิศทางการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

อนันต์ บินรามัน. 2552. **ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

อุดมลักษณ์ บำรุงญาต. 2554. **การพัฒนาศักยภาพการวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.** ขอนแก่น : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Anderson. 1994. **The Rational- Comprehensive Theory**. n.p. : n.p.

Alderfer. 1992. **Theories of Motivation**. Available :

motivation-srisupan.blogspot.com/2012/07/theories-of-motivation.html.

Alderfer. 2012. **Existence Relatedness Growth**. Available :

<https://www.gotoknow.org/posts/208290>

Victor Vroom. 1964. **Vroom's Expectancy Theory**. n.p. : n.p.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกโครงการวิจัยเรื่อง
แนวทางการส่งเสริมศักยภาพในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์คณะศิลป
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอความกรุณาท่านในฐานะได้รับเลือกเป็นผู้แทนให้ข้อมูลสำคัญใน มีอะไรบ้าง ให้ท่านตอบ
อย่างละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้

1. ท่านคิดว่าสภาพปัจจุบัน และปัญหา อุปสรรคในการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการ
ของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีอะไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

2. ในการทำวิจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของ
คณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ท่านประสบกับปัญหาและ
อุปสรรคอะไรบ้าง

ปัญหาอุปสรรคลำดับที่ 1.....

ปัญหาอุปสรรคลำดับที่ 1.....

ปัญหาอุปสรรคลำดับที่ /2.....

ปัญหาอุปสรรคลำดับที่ 3.....

3. ในการทำวิจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของ
คณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ทำ
ผลงานทางวิชาการประสบผลสำเร็จ

ปัจจัย ลำดับที่ 1.....

อธิบาย.....

ปัจจัย ลำดับที่ 2.....

อธิบาย.....

ปัจจัย ลำดับที่ 3.....

อธิบาย.....

ปัจจัย ลำดับที่ 4.....

อธิบาย.....

ปัจจัย ลำดับที่ 5.....

อธิบาย.....

4. การสร้างศักยภาพการทำวิจัยทางกีฬาและนันทนาการของคณาจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ท่านคิดว่าควรมีแนวทางอะไรบ้างที่สำคัญตามลำดับ

แนวทาง ลำดับที่ 1.....

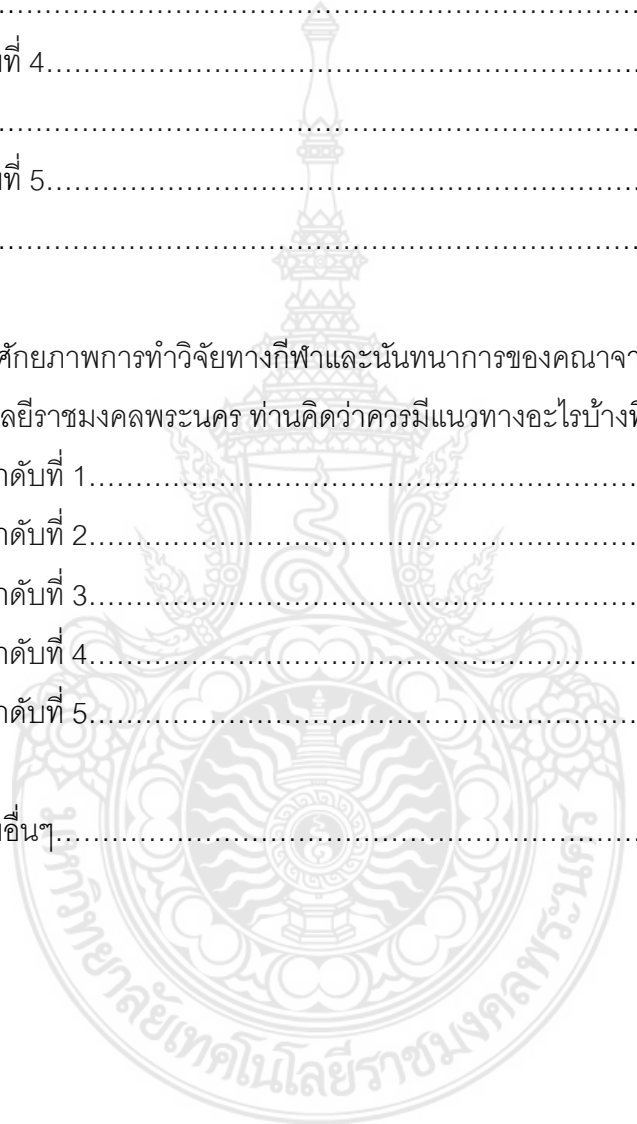
แนวทาง ลำดับที่ 2.....

แนวทาง ลำดับที่ 3.....

แนวทาง ลำดับที่ 4.....

แนวทาง ลำดับที่ 5.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ.....

ประวัติคณะผู้วิจัย

2. ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผ่องพรรณ จันทร์กระจ่าง สัดส่วนทำวิจัย 25 %
(Asst. Prof. Pongpun Chankhrachang)

หมายเลขบัตรประชาชน : 3100602259944

ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1381 ถนน พิบูลสงคราม แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กทม. 10230

โทรศัพท์ : 02-5858849 (สายตรง)

E-mail : inks_lib@hotmail.com

ประสบการณ์งานวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การจดบันทึกข้อมูล เพื่อจัดทำรายงานทางวิชาการ พ.ศ. 2548
2. การสร้างและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสืบค้นสารสนเทศ พ.ศ. 2549
3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พ.ศ. 2550

2. ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรภัทร ตันติทวีกุล สัดส่วนทำวิจัย 25 %
(Asst. Prof. Jirapat Tantitawekul)

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ถนนพิษณุโลก แขวงจิตรลดา ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 02-2829102 โทรสาร 02-2823718

ประวัติการศึกษา

คบ. พลศึกษา

ครุศาสตร์มหาบัณฑิต พลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กำลังศึกษาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตรการกีฬา)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นทำวิทยานิพนธ์

3. ผู้ร่วมวิจัยคนที่ 3 นายขจรเกียรติ ขุนชิต สัดส่วนทำวิจัย 25 %

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ถนนพิษณุโลก แขวงจิตรลดา ดุสิต กรุงเทพฯ 10300

ประวัติการศึกษา

โทรศัพท์ 02-2829102 โทรสาร 02-2823718

คบ. พลศึกษา

คม. พลศึกษา มศว. ประสานมิตร

กำลังศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา)

